

A kézikönyv az EFOP-1.2.1-15-2016-00086.
kódszámú
„Családi erőforrás központ kialakítása
Püspökladányban” című
projekt keretében készült.

A kézikönyvet Gyulai Ildikó állította össze.

Közreműködött a Napfényes Támogató Szociális
Egyesület munkatársai.

Illusztrálta: Hajdu Dávid

2018

Nyomta és kötötte a Hektográf Nyomda
Püspökladány

Napfényes Támogató Szociális Egyesület
4150 Püspökladány, Petőfi Sándor u. 19.
Telefon: +36 54/ 886-990
Facebook: Napfényes Támogató Szociális
Egyesület
Weboldal: www.napfenyese Egyesulet.hu

Gyermekneveléssel, gondozással
kapcsolatos tanácsadás,
képzés, csoportfoglalkozás

Kedves Olvasó!

„Az esélyegyenlőség nem azt jelenti, hogy mindenki egyforma cipőben fut, hanem hogy ki-ki olyan cipőt kap, ami az ő lábára való.”
(Jelenits István)

Tisztelettel köszöntöm önöket, amint e könyvet a kezükben tartják. Nagy öröm számomra, hogy megszathatom Önökkel a projekt idején tapasztaltakat. Egy csapatmunka eredménye kerülhet az olvasókhöz. A kézikönyv A „CSALÁDI ERŐFORRÁS KÖZPONT KIALAKÍTÁSA PÜSPÖKLADÁNYBAN” projektnek köszönhetően készült el.

Boldogan és büszkén nyújtom Önöknek ezt a kézikönyvet, mely boldogság azért, mert megszületett, büszkeség azért, mert a speciális bánásmódot igénylő fiatalok esélyt kaptak, arra hogy egy kézikönyvben elmondhassák a nézőpontjukat, őszintén, tisztán, épp úgy amilyenek Ők maguk.

A kézikönyvvel arra törekszünk, hogy eljuttassuk, és gyakorlati példákkal szemléltessük a térségbeli családosok és leendő családosok számára azt az üzenetet, miszerint az állami anyagi támogatások mellett egyéb eszközök is rendelkezésre állnak, amelyek támogatják a családokat, és hogy a gyermekvállalás elsősorban nem anyagi kérdés.

A tanácsadások alkalmával a fogyatékos fiatalok, és a többi célcsoport számára kívántuk segíteni, tanácsokat adni, mikor és hogyan kell segítő kezet nyújtani.

A fogyatékos fiataloknak nem sajnálatra van szükségük, hiszen teljes életet élnek, mint egészséges embertársaik, csak egy kicsit másképpen. Ezt kell elfogadni, és ha elfogadjuk, ők is elfogadnak bennünket, együtt, egymással kell élnünk, a teljes életet élőkkel.

Ezért fontos megmutatni a másik ember érzéseit, és azokat a korlátokat is, amelyeket a különböző testi fogyatékosok okoz. Ha ezeket tiszteletben tartjuk, és segítő szándékkal fordulunk feléjük, akkor tartalmas, nyugodt és boldog életet élhetnek.

A kézikönyv bemutatja önöknek a programsorozat menetét, hatását, a cél csoport által megfogalmazott álláspontokat, elért eredményeket.

Fontos és kiemelt jelentőségű, hogy a program szervezésében, lebonyolításában résztvevő szakemberek önzetlen, szeretetteljes, odaadó, önkéntes munkájukkal segítették a cél elérését.

A munkájukat ezúton nagy tisztelettel köszönöm. Kívánom a kollegáknak, hogy a jövőben is a szeretet, az empátiás készség, az összefogás az együttgondolkodás jellemezze a mindennapjaikat.

Ehhez kívánok erőt, jó egészséget, kitartást, jókedvet és lelki békét.

**A Napfényes Támogató Szociális Egyesület
tevékenységét leginkább kifejező idézet:**

„Az ember csodálatos életet élhet ezen a világon,
Ha tud dolgozni és szeretni.
Dolgozni azért akit szeret
És szeretni azt amin dolgozik.”
(Lev Tolsztoj)

**A „NAPFÉNYES” Támogató Szociális Egyesület
2005. szeptember 12-én alakult.** Az Egyesület a szociális alapszolgáltatások köréből a támogató szolgálatot és a fogyatékosok nappali ellátását – fejlesztő foglalkoztatást, szakosított ellátás köréből fogyatékos személyek részére biztosít támogatott lakhatást.

Az egyesület általános célja: Püspökladány város és járás, illetve Hajdú-Bihar megye közigazgatási területén élő lakosság számára komplex segítségnyújtás a szervezeti egységek együttműködése törvényi szabályozottsága szerint. Helyi igényekre alapozott, a jogszabályoknak megfelelő ellátás kialakítása, a szociálisan rászorultak részére kiszámíthatóság, biztonság megteremtése. Fontos feladat a szolgáltatást igénybevevő fogyatékos személyek magas színvonalú ellátásának biztosítása, részükre sikerélményben gazdag élet megteremtése az intézményben.

Az egyesület jövőképe: a fogyatékos és hátrányos helyzetű személyek esélyegyenlőségének, önrendelkezési képességének megteremtése, egyéni igényeken alapuló, biztonságos, kiegyensúlyozott, önálló életvitel kialakítása. A fogyatékos személyeket bevonják

az őket érintő döntések meghozatalába, véleményüket, javaslataikat rendszeresen kikérik, tiszteletben tartják az őket megillető alkotmányos, alanyi és speciális jogokat. Az Egyesület elősegíti, hogy a hátrányaik ellenére teljes értékű tagjai legyenek a társadalomnak.

2011. évben a Hajdú-Bihar Megyei Közgyűlés **“Az Év Civil Szervezete” kitüntető díjjal** ismerte el az egyesület kimagasló munkáját az esélyegyenlőség, a másság elfogadása érdekében végzett önkéntes tevékenysége elismeréseként.

2013. évben Hajdú-Bihar Megyei Minőségi Termék Társaság a fogyatékos személyek által a peddigi nádból készített termékekre **Hajdú-Bihar Megyei Minőségi Termék díj** címet adományozta.

2014. január hónapban a Salva Vita Alapítvány és a Szociális és Családügyért Felelős Államtitkárság jóváhagyta az Egyesület **Segítő vásárlás védjegy használat** iránti kérelmét. Ez alapján akkreditált munkáltatóként a megváltozott munkaképességű személyek által készített termékekre a *segítő vásárlás logo* mellett a következő kerül feltüntetésre *„Megváltozott munkaképességű emberek közreműködésével készült termék”*.

Az Új Széchenyi-terv Észak-Alföldi Operatív Program keretében megvalósult pályázati támogatásnak köszönhetően az egyesület a Püspökladány, Petőfi utca 19 szám alatti ingatlan kizárólagos tulajdonosa. A közel 300 m² új intézményben akadálymentesített környezetben, a fogyatékos személyek igényeinek megfelelő tárgyi feltételek mellett biztosított a magas színvonalú szolgáltatás.

Az Egyesület kiemelt feladata a szolgáltatást igénybevevő **fogyatékos személyek magas színvonalú ellátás biztosítása**, részükre sikerélményben gazdag élet megteremtése az intézményben. A fogyatékkal élő személyeket a vezetőség és a munkatársak bevonják az őket érintő döntések meghozatalába, véleményüket, javaslataikat rendszeresen kikérik, tiszteletben tartják az őket megillető alkotmányos, alanyi és speciális jogokat. A szervezett programok segítségével elősegítik, hogy a hátrányaik ellenére teljes értékű tagjai legyenek a társadalomnak.

A „NAPFÉNYES” Támogató Szociális Egyesület vezetői és munkatársai elhivatottak abban a tekintetben, hogy folyamatos továbbképzéssel, önfejlesztéssel, mindig újabb módszerek megismerésével, kipróbálásával kísérletezve egyre magasabb szakmai tudást és színvonalat érjenek el a fenntartási időszak tevékenységeinek sikeressége és az intézményi ellátottak életminőségének javítása, fejlesztése érdekében.

A megvalósított projektjeink esetében a megvalósított tevékenységek több esetben a családok védelmére, információval való ellátását tartalmazták és segítséget jelentettek mentális, de akár fizikai állapotuk fejlesztésében, jobbra tételében. Több projekt **prevenációs feladatokat látott el, mint ahogy jelen projektnek is ez az elsődleges célja.**

Jelen projekt tervezése és megvalósítása során támaszkodunk a korábban megvalósított programok tapasztalataira, eredményeire, azt beépítettük a projektbe. **A korábbi projekteken elindított, de nem intézményesült szolgáltatások jelen projekt keretében kiterjeszthetők és intézményesíthetők,**

így hosszú távon is a célcsoport rendelkezésére állnak.

A projekt megvalósítási helyszíne az Észak-alföldi Régió, Hajdú-Bihar megye, Püspökladány Járás, **Püspökladány városa**. A szakmai tevékenységek konkrét helyszíne: 4150 Püspökladány, Petőfi Sándor u. 19.

Az Egyesület célja, mely jelen projekt szempontjából elsődleges:

- a sajátos, illetve nehéz helyzetben lévő, továbbá nagycsaládok egymást ismerő és segítő közösségekké szervezése, a közösség működtetése;
- az élet és az anyaság tiszteletére nevelés, a házasságért, a családokért és a gyermekekért, mint a jövő generációjáért érzett felelősség erősítése;
- a sajátos, illetve nehéz helyzetben lévő, továbbá nagycsaládok által képviselt értékek felmutatása a társadalom, környezetünk felé;
- a sajátos, illetve nehéz helyzetben lévő, továbbá nagycsaládok sajátos érdekeinek képviselete és szolgálata.

A fentieket **összefoglalva** megállapítható, hogy Püspökladányban és térségében az önkormányzati családsegítő szolgáltatások elsősorban a krízishelyzet megoldását hivatottak szolgálni, míg jelen projekt keretében tervezett segítő szolgáltatások pedig vagy nem léteznek, vagy csak egy szűk kör számára elérhetők. A „NAPFÉNYES” Támogató Szociális Egyesület intézményi ellátottjai, nevelőszülői hálózata, illetve az elmúlt több, mint 10 év megvalósított programjai és beágyazott kapcsolatrendszere és infrastruktúrája megfelelő alapot biztosít a bevezetendő szolgáltatások sikeres és széles kör számára történő működtetéséhez.

Projekt konkrét célcsoportjának bemutatása

Jelen projekt konkrét célcsoportja az alábbiak:

Közvetlen célcsoport__– elsősorban Püspökladány településen és járásban élő

1. Családalapítás előtt álló, elsősorban fogyatékossgal élő fiatalok
2. Házasságkötésre, gyermekvállalásra készülő párok
3. Gyermekes szülők, nevelőszülők és gyermekeik
4. Családok (sajátos vagy nehéz helyzetben lévő, nagycsaládok, fogyatékossgal élő személyekkel élő)

Közvetlen célcsoportok általános jellemzése

A családok helyi problémáiról, a fiatal párok családi életre vonatkozó elképzeléseiről korábban nem készültek helyi felmérések, így valószínűsíthető, hogy ők is az országos hatókörű kutatásokban említett trendekkel szembesülnek, melyek az alábbiak.

Hazánkban is felerősödtek azok a demográfiai folyamatok, amelyek a család és a házasság intézményének átalakulását jelzik:

- a házasságkötési gyakoriság visszaesése
- növekvő válási gyakoriság
- a termékenység csökkenése, alacsonyabb átlagos gyermekszám
- a házasság nélküli együttélések terjedése, ebből kifolyólag a házasságon kívüli születések arányának emelkedése

A felsorolt trendek a házasság jelentőségének csökkenését tükrözik, és mivel a legtöbb európai uniós országban is érvényesülnek, a kutatók szerint okaik nem feltétlenül a családpolitikában keresendők, és az sem valószínű, hogy a családpolitika képes megfordítani őket. Javulást szeretünk (ahogy a pályázati útmutató is hangsúlyozza) **elsősorban a házassági kapcsolatok tartósságától, stabilitásuk erősödésétől, s végső soron a házasság, mint intézmény megítélésének, értékrendben elfoglalt helyének megváltozásától lehet remélni.** Ezért jelen projekt célja éppen a házasság és a családi élet értékeire történő **figyelfel hívás konkrét pozitív példákkal, gyakorlati tanácsadással.**

A mai fiatalok tudatosan készülnek egy kisebb családnagyság megvalósítására, ami már a **tervek szintjén sem éri átlagosan a 2 gyermeket.** Megjelentek az akaratlagos gyermektelenség első jelei is, ami korábban nem volt jellemző a hazai családtervekre. A kisebb tervezett családnagyság mögött a gyermektelenséget tudatosan vállalók 10–20 százalék közötti arányai húzódnak meg. Ez a magatartás főleg a 25 alatti korosztályra jellemző. Fontos azonban megemlíteni azt a tényt, hogy az emberek általában több gyermeket tartanak ideálisnak, mint amennyi gyermeket saját családjukba kívánnak, vagy amennyit már ténylegesen világra hoztak. **Jóval kevesebben tartják ideálisnak a gyermektelenséget és az egygyermekes családmodellt, mint ahányan ezt tervezik,** vagy már megvalósították. A szülőképes koron már túl lévő, és végső családnagyságukat kialakított nők és férfiak csak valamivel több, mint fele elégedett a megszületett gyermekeinek számával. **Több mint 1/3-uk a ténylegesen születettnél több gyermekre vállalkozna.**

Ez a megállapítás is azt tükrözi, hogy a (nagyobb) család iránti vágy megvan az emberek többségében – jelen projekt erre is kíván hatással lenni.

A fenti kutatási eredmények alapján a **projekt fő üzenete** a következő:

A házasság és a családi élet minősége az élet minden egyéb területét meghatározza. A megfelelő családi háttér alapvető jelentőségű a lelki harmónia és az életcélok elérésében, az önmegvalósításában, az alkalmazkodóképesség növelésében.

Közvetlen célcsoport, konkrét részletes bemutatása

Családalapítás előtt álló, elsősorban fogyatékosággal élő fiatalok:

A fogyatékkal élő fiatalok gyakran még ma is gyermekszerepbe vannak „kényszerítve” mind a család, mind a társadalom által.

A Püspökladányi járásban 3.269 fő él valamilyen testi, érzékszervi vagy értelmi fogyatékosággal, mely a Hajdú-Bihar megyében élő 29.355 fő fogyatékkal élő 11 %-a. Közülük a legnagyobb arányt a testi fogyatékosok és a mozgássérültek képviselik, együttesen 43,6 %, az értelmi fogyatékosok aránya 10 %, a vakok és gyengén látók aránya 14,4 %. Nemenkénti megoszlás szerint 50-50 %-os arányt tapasztalunk. Korcsoportos megoszlás szerint a legmagasabb arányt a 60 éven felüliek képviselik 44 %, de hasonlóan magas létszámmal találjuk a 15-50 év közöttieket is, mely 1010 főt jelent, ami a járási adatokra vetítve 31 %-os arányú.

A NAPFÉNYES SZIGET Integrált Intézmény ellátottainak átlag életkora: 25-30 év. Fiataljaink családban élnek, néhányan párkapcsolatban.

Házasságkötésre, gyermekvállalásra készülő párok:

A házasságkötésre, gyermekvállalásra készülő párok szintén elsősorban Püspökladány városából, másodsorban a járás településeiről kerülnek be a projektbe. Ezen célcsoport becsült száma a családalapítás előtt álló fiatalok célcsoportához hasonlóan **40-50 fő**, jellemzőjük, hogy ugyan már együtt élnek, de vagy nem határoztak még a házasságkötést, a konkrét elköteleződést illetően, vagy ha az elhatározás

megtörtént még nem alapítottak családot. Fontos jellemzőjük, hogy szeretnének gyermeket 3 éven belül.

Gyermekes szülők, nevelőszülők és gyermekeik:

A gyermekes szülők Püspökladány városából és a Járás egyéb településeiből kerülnek be a projektbe, jellemzőjük, hogy nagy arányban házasságban élnek, 1 vagy több gyermeket nevelnek és hátrányos helyzetükből kifolyólag nem tudnak a problémáikkal megbirkózni.

A családok közül elsősorban a sajátos vagy nehéz helyzetben lévő, illetve nagycsaládok, továbbá a fogyatékkal élő személyekkel együtt élő családok kerülnek be a projekt célcsoportjába. Jelentős részük a Püspökladányi járásban élő, halmozottan hátrányos helyzetű családok, megélhetési problémákkal küzdenek. A halmozottan hátránnyal élő családok nem tudják biztosítani a fogyatékkal élő gyermekük részére a speciális képzésekre való eljutást, illetve a részvételt, továbbá sok esetben nem ismertek számukra, hogy adott problémájukkal kihez, milyen intézményhez tudnánk fordulni.

Szocializáció, kapcsolatok, életformák

Szülők és gyermekek

A szülők és gyerekek kapcsolatának alakulása a hosszabb távú, több évtizedes tendenciákat követi hazánkban is. Ezek közül ki kell emelni a tekintélyelvű nevelési normák gyengülését és a megengedő nevelés gyakorlatának erősödését a családokban. Ez a gyakorlat a gyermeki világ értékeinek és a fiatalok új, nemzedéki kultúrájának fokozott elismerésén, a fejlődés- és neveléslelektan, illetve a pedagógia 20. századi felismerésein alapult. Azokon a felismeréseken, melyek a felnőttkori személyiség, karakter és kapcsolatalakítás eredetét főként a gyerekkori nevelésből, a korai szocializáció gyakorlatából eredeztették (Vajda, 1994). Ennek megfelelően változtak meg a jutalmazás és büntetés családi és iskolai módszerei, s ez a változás együtt járt a gyerekek jogainak és önállóságának előtérbe kerülésével. Ugyanakkor azt is tapasztaljuk, hogy a dolgozó szülők nem tudnak elegendő időt és érzelmi támaszt nyújtani gyerekeiknek. **A gyerekek szabadabbak, de magukra hagyottak.** Emellett, a televíziózás, az internet és a modern tömegkultúra más eszközeinek elterjedésével, használatának fokozódásával a **szülők és pedagógusok egyre kevésbé tudják ellenőrizni azt, hogy a gyerekek mit tudnak meg a felnőtt világról.**

Az utóbbi évtizedben átalakultak a szülők és gyerekek közötti kapcsolati mintázatok is. A mai fiatal szülők a korábbi generációkhoz képest kevésbé idegenkednek attól, hogy együtt játsszanak gyerekükkel, együtt töltsék a hétvégét és a szünidőt, együtt utazzanak. Magyarországon ugyancsak gyengültek — bár egyáltalán nem tűntek el — azok az összefüggések,

melyek a házastársak nemi és szülői szerepe között vannak, s ez **befolyásolja a gyerekek nemi identitásának alakulását** is. A női munkavállalás elterjedésével **gyakoribbak lettek a családon belüli szerepcserék**. A mai apák többet vannak együtt gyerekeikkel, inkább vesznek részt életükben, mint a korábbi nemzedékek férfitagjai. Mindez befolyásolja a nemi identitás gyerekkori alakulásának folyamatát is.

A nevelési normák megváltozása közben **sem szűnt meg** azonban a tekintélyelvű nevelés és a **gyerekek elleni, családon belüli erőszak**. Miként a tartós elhanyagolás, úgy a **rendszeres kényszer és erőszak is a gyerekek egészségét és fejlődését veszélyeztető fő tényezők közé tartozik**. Kevés adatunk van erre vonatkozóan, de a rendelkezésünkre álló ismeretek szerint minden nyolcadik felnőttet vertek több-kevesebb rendszerességgel a szülei és a jelenlegi anyák közül minden hetedik beismeri, hogy Ő szokta bántalmazni gyermekét (Tóth, 1999). A csecsemőgondozás felügyeletét végző védőnők, gyermekorvosok és pedagógusok körében végzett felmérések (lásd: Barkó, 1995) azt tanúsítják, hogy néhány hónapos kortól a felnőttkor elérésig terjedő **valamennyi korcsoportban találni megkínzott, súlyosan bántalmazott gyerekeket Magyarországon**.

A gyerekes családok jövedelmi helyzete több éve romlik Magyarországon. Sokan süllyednek a szegénységi szintre és az alá is, s közülük **egyre többen találni nélkülöző gyerekeket**. Növekszik a fiatalkorú munkanélküliség, alkoholizmus, a drogfüggőség, s a gyerekkorú (14 év alatti) és fiatalkorú (14—18 éves) bűnelkövetők száma is. **A bűnöző gyerekek többsége nem a veszélyeztetettként nyilvántartottak közül kerül ki és nem felbomlott**

csalásban él, de a gyerekek veszélyeztetéséhez családon belüli kapcsolati tényezők és szülői magatartásformák is hozzájárulnak.

A társadalmi átalakulás rányomja bélyegét a szülői funkciók ellátására, illetve a családokon belüli nemzedékek közötti kapcsolatokra is. A gazdasági visszaesés és csökkenő életszínvonal súlyos terhet jelentett valamennyi nemzedéknek, s befolyásolta attitűdjüket és normáikat.

A 90-es évek közepén négy országban (Oroszországban, Lengyelországban, Németországban — ezen belül külön az egykori NDK-ban — és Magyarországon) mérték fel a fiatal szülők attitűdjeit. Az eredmények összehasonlítása azt mutatta, hogy a jelentősebb különbségek nem annyira az országok között, mint inkább az egyes országokon belül alakultak ki, éspedig főleg a munkavállalási esélyek és gazdasági kilátások függvényében (S. Molnár, 1994).

A család világa sokféle feszültségeket tartogat a gyerekek egy részének. Ilyen az, amikor szövetségesként vonják be válásuk folyamatába s állítják választás elé őket szüleik. A mai anyák és apák közül már 10-15 százalék nevelkedett egyik vagy mindkét szülő nélkül, főként a szülők válása miatt (lásd Kamarás, 1995), s egyes becslések szerint (Lásd Hoóz, 1995) a gyerekek 16—18 százaléka él ilyen családban. **Az egyszülős családháztartások többségében az anya él együtt egy vagy több gyerekével.** Az ilyen családok életszínvonala minden társadalmi rétegben alacsonyabb, mint a teljes családoké. **Az egyszülős családokban élő gyerekek gyakrabban betegednek meg, közöttük több a veszélyeztetett, a bűnöző, többen kerülnek állami gondozásba.**

Fogyatékossgal élő gyermekek és szülők

Ma Magyarországon fogyatékos gyerekek lenni nagyon sok esetben egyet jelent a szegénységgel és az elszigeteltséggel. Az értelmi fogyatékos vagy halmozottan fogyatékos gyereket nevelő családok több, mint **kétharmada él a létminimum alatt**. A szegénység oka az, hogy **a legtöbb település semmilyen szolgáltatást nem tesz hozzáférhetővé a családok számára:** személyi asszisztencia, közlekedési szolgáltatás, a helyi közösségben hozzáférhető oktatás gyakorta nem elérhető. **Ezért a szülőknek maguknak kell gondoskodniuk gyermekek ellátásáról, miközben arra kényszerülnek, hogy feladják munkahelyüket.**

Különösen kirívó a súlyosan és halmozottan fogyatékos gyerekek helyzete, akik bár 2006 óta tankötelesnek számítanak, felvételük még a gyógypedagógiai iskoláknak sem kötelező. A hivatalos adatok szerint minden második gyerek otthon kap pedagógiai fejlesztést, ami nagyon sokszor azt jelenti, hogy valójában egyáltalán nem részesül megfelelő ellátásban. A családok egy része éppen a közösségi ellátások miatt kényszerül úgy dönteni, hogy intézetbe adja gyermekét. **A rendelkezésre álló adatok szerint 10.500 fogyatékos gyerek él intézeti körülmények között (2013.).** E csoport közel minden második, szerencsésebb tagja diákotthonban, kollégiumban lakik. Közülük azonban sokan kényszerből kerülnek ide: mivel a család lakóhelyén sokszor nem található iskola, a szülők gyakorta arra kényszerülnek, hogy lemondjanak gyerekek otthoni neveléséről.

A „*Legyen jobb a gyermekeknek!*” Nemzeti Stratégia 2007–2032, amely később beépült a *Nemzeti*

Társadalmi Felzárkózási Stratégiába, 2011–2020, meghatározza a feladatokat a gyermekszegénység és a társadalmi kirekesztés csökkentése érdekében. A stratégia kitér a gyermekek jogaira, és kimondja, hogy a gyermekek védelmére elfogadott törvények kiemelten fontosnak tekintik a gyermekek érdekeit. A stratégia a fogyatékossgal élő gyermekek és családjaik helyzetének javítása és az etnikai és regionális hátrányok csökkentése érdekében horizontális célokat is meghatároz. A fogyatékossgal élő gyermekek helyzetével a stratégia csak a szegénység összefüggésében foglalkozik, így nem tartalmaz a szükségleteikhez igazított külön koncepciót.

A jelenlegi szociális jóléti rendszer segítséget és támogatást nyújt a fogyatékossgal élő gyermeket nevelő családoknak (idetartoznak az olyan pénzübeli ellátások, mint az emelt összegű családi pótlék és a közgyógyellátási igazolvány, amely az egészségügyi szolgáltatásokhoz és gyógyászati segédeszközökhöz biztosít támogatott hozzáférést, illetve a természetbeni juttatások, mint az otthoni ápolási szolgáltatás). Ennek azonban a meglévő erőforrások határt szabnak.

A szakirodalom és az érdekelt felek beszámolóí szerint az ország hátrányos helyzetű régióiban élő családok számára sok esetben az alapvető egészségügyi és szociális szolgáltatások igénybevétele is problémát jelent. **A szülők esetenként anyagi nehézségek vagy a gyermek állapotának súlyossága miatt nem tudják vállalni a fogyatékossgal élő gyermek otthoni gondozását.** A fogyatékossgal élő gyermekek közül sokan intézményekben nevelkednek, gyakran a társadalomtól elkülönítve, ami miatt nagyobb mértékben ki vannak téve a rossz bánásmód és a bántalmazás veszélyének. **A fogyatékossgal élő gyermekek esetében nagyobb a veszélye annak, hogy szexuális bántalmazásnak esnek áldozatul.**

A kötelező bejelentési rendszer ugyan létezik, de a célnak nem minden szempontból tesz eleget. Magyarországon ezenkívül a bántalmazás áldozataink kezelésére sincs hatékony rendszer. **Nincsenek olyan szolgálatok, amelyek az áldozatok minden (pszichés, testi és szociális) szükségletét együttesen vennék figyelembe, és ehhez mértén nyújtanának támogatást.**

A 2011. évi népszámlálási adatok alapján a **fogyatékossgal élő családtaggal rendelkező családok nagyobb valószínűséggel élnek Észak-Magyarország, Észak-Alföld és a Dél-Alföld hátrányos helyzetű régióiban.** Ezenkívül 2011-ben az összes fogyatékossgal élő személy 40,3 %-a falvakban élt, nem pedig városokban. A **fogyatékossgal élő személyek többsége** ebből következően **fizikailag és szellemileg el volt szigetelve,** és sokuk számára az egészségügyi és szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférés is nehézséget jelentett. A fogyatékossgal élő személyek iskolai végzettsége lényegesen alacsonyabb az országos átlagnál. A fogyatékossgal élő személyek közül a falvakban élők több mint egyharmada nem végezte el az általános iskolát, 80%-uk pedig csak általános iskolát (8 éves iskolai tanulmányokat) végzett. A középfokú oktatásban továbbtanulók nagyobb eséllyel tanulnak szakmát, mint hogy a felsőfokú oktatásra felkészítő általános gimnáziumi tanulmányokat folytassanak. A **fogyatékossgal élő roma gyermekek különösen hátrányos helyzetben vannak, közel kétharmaduk még az általános iskolát sem végzi el.** Az egészségügyi alapellátási szolgáltatások hátrányos helyzetű régiókban tapasztalható hiányosságai **a prevencióval kapcsolatos tevékenységek végrehajtását is gátolják.**

A szakirodalom aggályosnak találja, hogy sem az alapellátásban, sem a szakellátásban nem fordítanak forrásokat a fogyatékossgal élő gyermekekkel foglalkozó egészségügyi szolgáltatásokra. A szakirodalomban rendszeresen felhívják a figyelmet **az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés országon belüli egyenlőtlenségeire**. Az ilyen szolgáltatásokhoz **korlátozottan lehet hozzáférni a vidéki területeken** és a halmozottan hátrányos helyzetű mikrorégiókban, ahol a roma gyermekek az átlagosnál nagyobb arányban vannak jelen. A gyermek- és ifjúsági mentálhigiéniai ellátás minősége és hozzáférhetősége ugyancsak aggodalomra ad okot.

Nevelőszülői rendszer

2014. január elsejétől alapvetően megváltozott a nevelőszülői hálózat, mivel ettől a dátumtól **foglalkoztatási jogviszonynak minősül a nevelőszülőség**, ami magasabb díjazást és nyugdíjjogosultságot jelent. Korábban a nevelőszülők csak csekély díjazást kaptak, a gyermekek után járó ellátást pedig teljes egészében a gyermekekre kellett fordítaniuk.

A rendelkezéstől azt várják a törvényalkotók, hogy a jelenlegi **kb. 3000 munkanélküliként nyilvántartott nevelőszülő jogviszonya rendeződik**, valamint hogy vonzóbbá teszik a nevelőszülői pályát a gyermeket nevelő középosztálybeli, képzettebb rétegeknek – ezzel javítva az állami gondoskodásban élő gyermekek életkörülményeit és életesélyeit. Ha 4 gyermeket nevel a szülő, a gyermekek után járó korábbi juttatások mellett a minimálbér összegével lehet számolni, és a nevelőszülői jogviszony mellett 20 órában munkát is lehet vállalni.

Emellett a jogszabály külön díjazást ír elő, ha speciális nevelési igényű gyerekekről van szó, amikor a szülőnek kötelessége a speciális gondozást-fejlesztést biztosítani neki.

Az lenne az ideális, ha az állami gondozott gyerekek a saját családjukba kerülnének vissza azután, hogy család megoldotta azokat a problémákat, amelyek miatt a gyermek kikerült onnan – ez a **nevelőszülői rendszer elsődleges célja**. Ha ez nem lehetséges, vagy a hatóság nem tartja a gyermek számára előnyösnek a visszakerülést, akkor marad az otthonban vagy nevelőcsaládnál, jó esetben örökbe adhatóvá is válhat, és új családban folytathatja életét.

A törvény kimondja, hogy **2016. végéig minden 12 év alatti gyermeket családban kell elhelyezni**, mivel a kutatások azt bizonyítják, hogy a családban nevelt állami gondozott gyermekek életkilátásai jóval magasabbak intézetben felnövő társaikénál, jelentősen csökkenti a fiatalok bűnözését, nem kívánt terhesség, alulképzettség mértékét például. A 2013. decemberében befejeződött *“Mindен gyermeknek családban a helye!”* kampány célja ezért a nevelőszülői hálózat bővítése és annak ösztönzése volt. (Itt elsősorban az idősebb és a speciális nevelési igényű gyermekek befogadását kellett ösztönözni, az egészséges csecsemőket sokkal könnyebb örökbe adni.) A kampány hatására 1000 új nevelőszülő jelentkezett, akiknek több, mint a fele bizonyult alkalmasnak a feladatra. A törvényalkotó célja hosszú távon, hogy minél kevesebb gyermekotthonra legyen szükség, az állami gondozott gyermekek a társadalom hasznos, felelős tagjaivá váljanak, és teljes életet élhessenek felnőttként. E célok elérésére nincs jobb terep a felnövekedésre, mint a család.

Az egyesület célja a projekt megvalósításával

Operatív cél:

- Gyermekneveléssel kapcsolatos problémák hatékony feltárása, megoldása javaslatok kidolgozása, tapasztalatcsere
- A gyermeknevelés, illetve a családi, házassági, párkapcsolati együttélés során felmerülő kérdések, problémák feloldásához való segítségnyújtás.
- Házaspárok kapcsolatának megerősítése a gyermek születése után

Stratégiai cél:

A családok közötti **szolidaritás erősítése**, a harmonikus családi élet és a **gyermekvállalás fontosságának tudatosítása** által szemléletváltás előmozdítása a családi szféra társadalmi jelentőségével kapcsolatban, a család szerepének felértékelése érdekében.

További stratégiai cél a **fogyatékkal élő személyek el- és befogadása**, a **nevelőszülőnél nevelkedő gyermekek közösségi beilleszkedésének segítése**, a **gyermekvállalási hajlandóság helyi szinten történő ösztönzése**.

Az elérendő célokhoz szükséges tevékenységek bemutatása

A Napfényes Támogató Szociális Egyesület jelen projektben meghatározott **szakmai tevékenységeinek tervezett célterületei** az alábbiak:

1. Családok társadalmi aktivitásának és részvételének erősítése a helyi színtereken,
2. Szolgáltatási hozzáférés mértékének növekedése, közösségek létrehozása és megerősítése, az emberek közötti kapcsolati hálók kiépítése,
3. Társadalmi gazdasági és területi egyenlőtlenségből fakadó hátrányképző dimenziók csökkentése, térségi szolgáltatási egyenlőtlenségek kiküszöbölése, életminőségi faktorok javítása, társadalmi változásokhoz való családi-közösségi hozzájárulás mértékének növelése,
4. Pozitív irányú társadalmi szemléletváltozás a családi közösségi életszíntereken,
5. Születések száma és gyermekvállalások arányának növekedése a térségben,
6. Társadalmi biztonság családi közösségi struktúrák öntevékenységének motiválása,
7. Családi és közösségi integráció,
8. Válások számának csökkentése,
9. Társadalmi tőke növelése a közösségépítésben.

Gyermekvállalásra nevelés tanácsadás

*Gyereket akarni igen nagy elhatározás.
Ilyenkor dönt úgy az ember,
hogy élete végéig a testén kívül dobogjon a szíve.
(Elizabeth Stone)*

A gyermekvállalásra nevelés tanácsadás célja a gyermekvállaláshoz kapcsolódó sztereotípiák lebontása, az elhatározásokat segítő kérdések, kétségek tisztázása a célcsoport tagokkal. Ebben a tevékenységben elsősorban a kérdéskör lelki, pszichológiai oldalával foglalkozik a szakértő és a tanácsadáson részt vevő személy, szakértő biztosításával elméleti ismeretek átadása történik, e mellett pedig minden alkalommal egyéni és / vagy csoportos konzultációra is sor kerül.

A tanácsadás témái az alábbiak:

- Gyermekvállalás motivációs kérdései
- Felelősségvállalás vagy kibúvás a felelősségvállalás alól
- Áldozatvállalás és új örömforrás
- Gyermekvállalás: első lépés az elszegényedés felé?
- Gyermekvállalás és munkahely
- Anyagi ösztönzők
- Családi szerepek – több generáció
- Apa-anya szerepek

Szakmai eredmény: növekszik a tervezett és örömmel megélt gyermekvállalások száma, naprakész információk a gyermekvállaláshoz kapcsolódó pénzügyi és szakmai ösztönzőkről.

A megvalósítás során alkalmazott megközelítésmódok, módszerek bemutatása

Az Egyesület eddigi programjainak tapasztalatai alapján arra törekszik, hogy a projekt során a valós életben azonnal hasznosítható, **gyakorlati szolgáltatásokat nyújtson** a célcsoporttagoknak. Ez úgy valósul meg, hogy a szolgáltatások nagy részét a célcsoportba tartozó személyek, szakemberek dolgozták ki. A szakmai szolgáltatások, foglalkozások során arra törekszik a szakmai megvalósítói kör, hogy **hiteles példákat** mutassanak be. Az Egyesület éppen azért népszerű már jelenleg is a célcsoport körében, mert nem elvi együttműködést, hanem gyakorlati segítségnyújtást ad a vele kapcsolatba kerülő személyeknek.

A tevékenységek, szolgáltatások egymásra épülése, egymást erősítő hatásának bemutatása

A projekt megvalósítás során **szinergikus hatásokat indukál** a szakmai tevékenységével: összetársadalmi jellegű problémák feltárása, kezelése, komplex preventív programok megvalósítása, krízishelyzetek megelőzése, kezelése, kommunikációs és disszeminációs tevékenységek.

A projekt keretében tervezett tevékenységek közvetetten elősegítik a család társadalmi szerepének megerősítését, a családi kohézió növelését, olyan komplex szolgáltatások nyújtásával, amelyek - a kötelező önkormányzati alapellátási feladatokat kiegészítik és - egyszerre több oldalról és egymás hatását erősítve kezelik a problémákat.

A projekt fontos eleme az önkéntesség, az önkéntes szolgáltatások cseréje, mely szintén szinergikus hatást fejt ki a célcsoportok életében és életminőségében.

Gyermek vállalás motivációs kérdései

A családtámogatási ellátások hatásának vizsgálata Magyarországon a gyermekvállalási hajlandóságra 1988-2008 között. Hipotézis a következő: Feltételezhetjük, hogy a családok családtámogatási ellátásokkal javított anyagi helyzete hozzájárul a termékenység növeléséhez. Feltételezhetjük, hogy a mai magyar fiatalok kevesebb gyermeket vállalnak, mint 20 évvel ezelőtt. Kutatás célja a magyar családtámogatási rendszer vizsgálata 1988 és 2008 között a hipotézis igazolására. Kutatás arra irányult, hogy vajon a magyar családpolitika aktívan befolyásolta-e az elmúlt időszakban a termékenységet. Kutatásban arra is keressük a választ, mely termékenységi tendenciák alakultak ki a vizsgált időszakban Magyarországon. Elegendők-e a komplex családtámogatási ellátások a termékenység növeléséhez? Kutatás célja volt tehát, hogy képet kapjunk az elmúlt húsz év távlatában a családtámogatási ellátások gyermekvállalásra ösztönző hatásáról. Kutatási cél volt még, hogy a vizsgálat során bebizonyosodjon, vajon kevesebb gyermeket vállalnak ma a magyar fiatal házaspárok, mint húsz évvel ezelőtt. A dokumentumelemzés az 1988- 2008 közötti időszak jelentős családtámogatási változásait és termékenységre gyakorolt hatásukat vizsgálta. A kutatásból kiderült, hogy a pénzbeli családtámogatási ellátások önmagukban csak részben növelik a termékenységet. Komplex népesedés- és családpolitikára van szükség a termékenység látványos és hosszantartó növeléséhez. Az interjúelemzés eredményeként felmerül a kérdés, hogy a jelenlegi családtámogatási ellátások a társadalom mely rétegét célozzák?

Hosszú távon a cél lehetne egy komplex népesedés- és családpolitika és annak hatékony összehangolt megvalósítása a társadalom egyszeri reprodukciójához, majd pedig a népesség számának növeléséhez.

Debreceni Egyetem elektronikus Arcivuma (DEA)

Cím: Gyermekvállalási hajlandóság Magyarországon

Szerző: Pitz, Judit

Tudd meg, hogy készen állsz-e a gyerekvállalásra!

Humoros teszt leendő anyáknak és apáknak

Egyre többet gondolsz a gyerekvállalásra, de nem vagy benne biztos, hogy jó anya, apa leszel-e? Akkor tegyél velünk egy próbát! Végezd el az alábbi vicces szülővé válási gyakorlatsort, hogy megtudd, mennyire vannak kötélből az idegeid. Humoros feladatok következnek családalapítás előtt álló pároknak.

Tudd meg, hogy készen állsz-e a gyerekvállalásra!
Humoros teszt leendő anyáknak és apáknak

Ha azon kapod magad, hogy egyre gyakrabban merengsz a gyerekvállaláson, pontosabban azon, hogy vajon készen állsz-e már a nagy feladatra, akkor az alábbi szülővé válási segédletet az, amire most a leginkább szükséged lehet.

Fusd végig a pároddal közösen az alábbi feladatsort, amin, ha gond nélkül végigmentek, akkor szerintünk a legjobb úton haladtok a szülővé válás felé.

1. Vegyél 5 kobrát az állatkereskedésben, és tedd be őket egy puha táskába. Zárd be úgy a táskát, hogy a kígyók ne tudjanak onnan kiszökni. Feküdj le kényelmesen a táska mellé, és énekelj altató dalokat

mindaddig, amíg az állatok odabent icegnek-ficegnek az elalvás helyett.

A gyakorlatot szigorúan naponta két alkalommal ismételjétek meg öt éven keresztül.

2. Adj ki örömmel 30 000 forintot gluténmentes babapiskótaért, nem génmódosított vitaminingucukrokért és tartósítószer mentes kekszekért. Nehezedre esik ugyan a költséges bioélelmiszerek beszerzése, de vágj hozzá jó képet, hiszen a Facebookon éppen most olvastál egy szenzációs cikket a káros élelmiszerekről.

3. Cipelj haza egy bevásárlószatyrot félig megpakolva finomságokkal, és ahogy hazaértél, egy laza mozdulattal önts mindent a kukába - ezáltal tudniillik egy kisgyereket szimulálsz, aki éppen nem akarja megenni, amit elé tesznek. Fokozatosan kezd el magadat ehhez a mindennapi élményhez hozzászoktatni.

4. Helyezz magad mellé egy ébresztőórát, amit a napi feladataid elvégzése során fogsz használni. Legyél meggyőződve arról, hogy az ébresztőórád csengőhangja egy – a légítámadások során használatos – erős szirénahangra hasonlít. Ha neked például a hajszáritás 20 percig szokott tartani, akkor állítsd be az ébresztőt 11 percre. Ha 30 percet szoktál a vacsorakészítésre szánni, akkor húzd fel az órát mondjuk 12 percre. Szívesen belelapoznál egy izgalmasnak ígérkező regénybe? Akkor tedd magad mellé a vekkert, és állítsd be 30 másodpercre. Kezdd magad hozzászoktatni ahhoz, hogy semmire sem jut elég idő - sem napközben, sem évközben.

5. Kérd meg a párodat, hogy négy éven keresztül nyafogva szóljon hozzád. Mindent, amit kérni szeretne tőled, nyávogó hangon egyre hangosabban

ismételgesse. Négy év elteltével se hagyja abba, hanem folytassa ezt még vékonyabb hangon további négy évig. Ezzel azt a helyzetet szimuláljátok, hogy milyen az, amikor kistesó érkezik a családba. Ha a párod beszáll az autóba, akkor teljes beleéléssel zendítsen rá, hogy "Éééééhes vagyok!" Sőt, bármikor, amikor étteremben várjátok a felszolgálót, akkor fel-le szaladgálva az asztalok között hangoztassa ezt újra és újra. 3-5 évig gyakoroljatok kitartóan.

6. Gyors mozdulattal söpörd le egyenként a könyveket a polcodról, majd helyezd vissza azokat helyére. A gyakorlatot türelmes arckifejezéssel napi 15 percben végezd másfél éven keresztül.

Párodát kérd meg rá, hogy torkaszakadtából üvöltsön egy slágert, amíg te éppen tolatni próbálsz egy zsúfolt parkolóban. Négy éven át ugyanazt a számot énekelje - a legkisebb változtatás nélkül.

7. Mielőtt elmennél hazulról, csomagolj oda magadnak drága és prémium minőségű (teljes kiőrlésű, gluténmentes, tejmentes, színezékanyag mentes, adalékanyag mentes, magas tápanyagtartalmú) egészséges nassolnivalót (megnyugtatóként: ilyen nem létezik), majd szórd szét az autósülésen, és ülj bele. Ezt a gyakorlatot 10 évig ismételd, néha variálhatsz is, hogy melyik ülésre szórod a nasit.

8. Kérd meg a párodát, hogy húzza fel a vekkert éjfél és reggeli 6 óra között (semmiképpen sem 6 óra után). Random jelleggel különböző időpontokra állítsa be az ébresztőt úgy, hogy te ne tudj róla, éppen mikor fog megszólalni az óra. Ezt a gyakorlatot nyugodtan végezhetitek 18 éven keresztül.

9. Az autósülésed háttámlájára szerelj fel egy kisebb kosárlabdahálót, és menetközben igyekezz beledobni különböző méretű tárgyakat: üdítő üveget, plüssállatot, nasit - ezzel azt utánzod, hogy milyen, amikor menetközben kell hátraadogatnod a gyerek kezébe ezt-azt.

10. Ha úgy érzed, hogy egy hosszú és fárasztó nap után teljesen a padlóra kerültél, ahonnan már tényleg nincs lejjebb, akkor kérd meg a párod, hogy teljes erővel vágjon a fejedhez egy Lego duplo kockát. Ha még ezt is elviseled, úgy garantáljuk, hogy készen állsz az anyaságra, apaságra.

Forrás: Külföld / Huffington Post / NIC , 2017. július 06.

A tanácsadások alkalmával a családalapítás, gyermekvállalás legnagyobb motivációs kérdéseit vettük számba, összegeztük mi minden sarkallhat egy családot arra, hogy gyarapítsa a családi létszámot. Belevettük a társadalmi elvárások és családon belüli nyomások miatt kialakult frusztrációs motivációkat is. Interaktív foglalkozások, játékos feladatok, tesztek segítségével sikerült felkelteni a résztvevők figyelmét a téma iránt.

A tanácsadások alkalmával megtapasztalhattuk, hogy a csoport érdeklődve vett részt az interaktív beszélgetésekben. Örömmel osztották meg a saját nézőpontjukat a gyermekvállalást illetően. A motivációk ismertetése közben kiderült, hogy többen is szeretnének gyermeket. Főleg érzelmi alapúak a késztetések, amiben közre játszott a családon belül tapasztalt szeretet, kitérve a családban látott pozitív élményekre is. Láthatóan élvezték az előadást, és mosollyal az arcukon vettek részt a beszélgetésekben.

Főleg az a hallgatóság fogadta nagy örömmel a témát, akik szeretnének gyermeket. Lelkesen sorolták a motivációjuk tárgyát, köztük a szeretetet és az összetartást kiemelve. Egy-két ember elismerte, ő nem vágyik gyermekre, mert ő maga nem készült fel még rá. Azon csoporttagok, akik vállalnának gyermeket, úgy gondolják őket nem befolyásolta semmilyen külső tényező. Az érzelmi motivációk átbeszélése során belátták sokszor pillanatnyi érzelmi állapot az, ami hatást gyakorol rájuk, nem minden esetben tartós ez.

Számba vettük a családon belül tapasztalható szülői nyomás és a korszak elvárásaira alapozott nézeteket is. Ennél a résznél voltak, akik konzervatív nézeteket vallottak. Egyértelműen érzékelhető volt a családban látott értékek megnyilvánulása.

Találkoztunk olyan csoporttal, ahol a résztvevők távolságtartóan álltak a témához. Hozzáállásuk egyértelműen megmutatta, ők nem kívánnak gyermeket vállalni, ha nem muszáj. Egyesek külön kiemelték, hogy nem készek erre az eshetőségre és nem is motiváltak semmilyen mértékben. Az lelkesedés egy-két ember esetén kissé javult, ahogy az érzelmi tényezőkre rátértünk, ugyanis megjegyzéseik alapján vágnak a szeretetre és arra, hogy szükség legyen rájuk. A látottak alapján a csoportot nem hatotta meg a téma különösebben, de érdeklődően hallgatták az információkat és szívesen meséltek testvéreik vagy családtagjaik gyermekvállalási történeteit és tapasztalatait.

Összességében elmondható, hogy a résztvevők a tanácsadások aktív részesei voltak. Lelkesedésük azt mutatja, hogy várják a folytatást. Nyitottak és energiával telik voltak a tanácsadás során, várják a folytatást.

A tanácsadáson résztvevő által megfogalmazott nézőpontja a témával kapcsolatban:

Vakon gyermeket akaró, a problémákat nem érzékelő, de szerető apa típus, aki minden tőle telhetőt megakar adni, amit csak tud. Számára az egyik legfontosabb dolog a családi név megtartása, és tovább örökítése.

Én mindig is szerettem volna gyermeket. Úgy vélem a család és a gyermek az, ami a legnagyobb áldás az életben és a családban látottak alapján egy kicsi csöppség, aki újonnan érkezik közénk, sok boldogságot hozhat nekünk.

Az előadások előtt, ha arra gondoltam, hogy gyermek, sok minden megfordult a fejemben. Leginkább az édesapám által oly sokszor emlegetett családi név tovább örökítése volt az, ami úgy jelent meg előttem, mint kötelességem, férfiként. Hiszen egy férfi legnagyobb élménye az életben az, amikor tudja a családjá neve nem fog kihalni, mert lesz egy utódja, aki tovább viszi. De persze nem ez, az elsődleges szempont, hiszen születethet egy lány is, aki nem viszi tovább a nevet, de én őt is szeretném nagyon. Persze az előadások előtt úgy gondoltam, egy gyermek megalkotása nem akkora nagy kihívás. Hiszen csak meg kell csinálni a többi, meg magától. De az előadások alkalmával, volt lehetőségem bele látni abba, hogy ez, azért kicsit összetettebb, mint elsőre gondoltam. Tanultam jó pár új dolgot a témával kapcsolatban, de alapvetően a nézőpontomat nem változtatta meg. Ugyanúgy szeretnék gyereket, hiszen ahogyan a családban is láthattam, nagyon aranyos egy csecsemő, és az apró kis testét ölelgetni és szeretni csodás érzés. A legfőbb motivációm az a szeretett, amit adhatok és ő adhat nekem, mint szülő-gyermek kapcsolat. Nagyon

szeretném átélni mindazon érzelmeket, amiket egy gyermek adhat nekünk. De persze ehhez meg kell találni azt a lányt, aki szintén annyira akarja, mint én. Már a nevét is kitaláltam, szeretném, ha különleges neve lenne. Az se lenne baj, ha ikrek lenének, hiszen akkor több és nagyobb lenne a boldogság is.

Tudom, hogy én más vagyok, mint a többiek és azt is tudom, hogy ha én gyereket szeretnék, akkor nagy eséllyel ő is más lesz, mint a többiek. De ez engem nem zavar, mert tudom, hogy én is nagyon tudok szeretni és hiszem, hogy ő is ugyanúgy tud majd szeretni, mint ahogy én fogom őt. Nem érdekel, hogy több figyelmet igényel, sem az, hogy az emberek mit gondolnak. Azt is tudom, hogy én sok mindent másképpen csinálnék, mint ahogyan az én szüleim csinálták. Ha esetleg egészségesnek születik, az nagyon jó lenne, bár nagyon félek attól, hogy esetleg nem fog úgy szeretni, vagy szégyellni fog engem, mint apját, mivel én nem vagyok egészséges.

Az előadásokon hallott dolgok sok mindenre rávilágítottak, most már tudom, hogy ha tényleg szeretnék gyereket, akkor előtte az anyagi hátteret meg kell teremtenem, de ez nem tántorít el. Az, hogy megoszthattam a félelmeim és bizonytalanságom és azok megértéséhez kaptam segítséget, nagyon sokat jelentett nekem. Megerősítette bennem azt, hogy én is lehetek majd egy nap szülő és ráadásul jó szülő is, hogy ha figyelek azokra a dolgokra, amiket megbeszéltünk. Köszönöm a sok-sok tanácsot és nagyon bizom benne, hogy ennek meglesz egy nap a gyümölcse. (P.D.)

Nézzünk egy másik résztvevő nézőpontját:

Reálisabban látja az érem két oldalát, ismeri a feladatok súlyát és az ebből fakadó problémákat. A generációs tudás és családi név örökítése, átadása a legfőbb motiváció.

Egy nap majd én is szeretnék gyereket, bár nem tudom, mikor jön el az a nap. Sokszor, ha arra gondoltam, hogy fel kell nevelni egy gyereket, akkor mindig az a félelem szállt meg, hogy nem fogom tudni megadni azt az anyagi hátteret, ami az ő igényeinek a kielégítéséhez kell. Hiszen mindannyian tudjuk, hogy egy gyerek mennyire sok pénzbe kerül. Én legalábbis tudom, sokszor hallottam már.

Az előadások előtt mindig frusztrált lettem, ha valaki erről a témáról akart beszélni. Nekem ez egy kényes téma, mivel úgy érzem, hogy most még nem tudnám teljesíteni, az ehhez a feladathoz szükséges elvárásokat, és ez rossz érzéssel töltött el, ha erre gondoltam. Az előadások után is úgy gondolom, hogy ezeket teljesíteni kell, de megismerhettem sok olyan embert aki, ugyanebben a cipőben jár és megláthattam, hogy ezeket a problémákat meg lehet oldani. Kialakult bennem egy olyan érzés, hogy szeretném, ha szeretnének és szükség lenne rám, és ezt egy gyermek valamilyen szinten megadhatja. De a stabilitás az életben nagyon fontos, hogy ezt megtehessem.

Meg szokott fordulni a fejemben, hogy az a sok gond, ami a gyerekkel van, az kell-e nekem. Hiszen rengeteg pénzt és türelmet emészt fel egy ilyen „projekt” az életben. Néha úgy gondolom nincs energiám még erre is. Azonban én szeretnék majd egyszer az apai szerepbe lépni. Szerintem csodás érzés lehet, hogy a gyermeked tovább viszi a neved és azt a tudást, amit te adtál neki, ami a családokban már generációk óta

megvan. Én lennék a legboldogabb, ha az, amit nekem tanított édesapám, azt én is továbbadhatnám.

Az egyik legnagyobb motivációs erő számomra a gyermeknevelés. Én sok mindent másképpen csinálnék, mint a saját szüleim, és nagyon szeretném látni, hogy ez a rendszer működik. Meg hát persze, hogy majd amikor én is öreg leszek, akkor ne maradjak magamra. A családra mindig lehet számítani, igaz?

A tanácsadásokra járás alatt, azért elbizonytalanodtam sokszor, hogy vajon tényleg nekem való-e az apaság, mivel én más vagyok, mint az egészséges embertársaim. Ráadásnak még a környezetem is ezt erősítette bennem. De a tanácsadásoknak hála megláthattam, hogy igenis, nekem is jár egy kis boldogság, és én is képes lehetek rá, csak lehet, hogy kicsit erőfeszítéssel fog járni a dolog. De nagyon boldoggá tett a dolog, hogy ráébredhettem, én is fel tudnék nevelni egy gyereket.

Leginkább arra vágyom, hogy egészséges gyermekem szülessen, már csak azért is, hogy ne kelljen megélnie rengeteg olyan dolgot, mint nekem. De ha olyan lesz, mint én, az sem zavar, hiszen engem is fel tudtak nevelni. Tudom, hogy ha ez lesz, nehezebb lesz majd a dolgom, de nem fogom feladni, hiszen tudom, mit érez az én gyermekem, én is jártam ebben a cipőben.

Ha valaha eljutok odáig, hogy ez megvalósíthatóvá válik, tudom, hogy a családomra számíthatok majd. Az ő támogatásuk és tanácsaik, valamint a segítség, amit nyújthatnak, nagyon jól jönne. Épp ezért, számít az ő véleményük is számomra. Az érzés, hogy ők mellettem lesznek fantasztikus, és megerősít engem is abban, hogy egy nap szeretnék majd gyereket. Köszönöm a lehetőséget és az információkat, amiket megosztottak velünk. (M.M.)

Engedjék meg, hogy egy történetet, és a történethez kapcsolódó fogyatékos fiatal gondolatait ismertessem meg Önökkel:

Az ég különösen kedves gyermeke.

„Egy gyűlést tartottak a Földtől igen messze. - „Megérett az idő egy újabb születésre.” - Így szóltak az angyalok az Úr trónusához, fentre-

Különleges gyermek, szüksége lesz sok-sok szeretetre. Fejlődése tán nagyon lassúnak tűnik majd. S bizony sok külön törődés kell majd neki az emberektől, akikhez az Úr őt rendeli.

Talán nem szaladgál, nem mosolyog, nem játszik soha, s nem tudható, merre kalandozik a gondolata..

Ehhez-ahhoz nem tud majd alkalmazkodni, s az okosak „fogyatékosnak” fogják nevezni.

Vigyázzunk hát, hová vezéreljük lentre, szeretnénk, ha tartalmas élete lenne!

Kérjük, Urunk, keress neki olyan Szülőket, kik felnevelik gondosan.

Hogyan is tudnák azt azonnal felfogni? Milyen nagy szerepet fogsz rájuk osztani?... Ezzel a gyermekkel, kit küldesz nekik fentről?

Sokkal erősebb hit – s gazdag szeretet jön!

És átérzik hamar: mily titkos kiváltság kezük közt vigyázni az Ég ajándékát. Hiszen édes terhük, méla, szelíd, gyenge, Az Égnek különösen kedves gyermeke.”

Tehát a mi szüleinket alkalmasnak tartotta az Úr, hisz ide születünk.

És mi is tudjuk, hogy nagyon is alkalmasak.

Mindannyian sorstársak vagyunk, akik a születés csodálatos pillanatában nehézségekkel láttuk meg a napvilágot. A velünk született károsodás, az eltelt tucatnyi év során sem hozott számunkra jelentős gyógyulást.

Bár a szülők, a szakemberek mindent megtettek és megtesznek azért, hogy teljes életet éljünk, fáradozásaik, s a szeretet gyógyító ereje sokat segít számunkra.

De mi azért reménykedve várunk a csodára, egy csodás gyógyulásra.

Sokszor halljuk: Csodák pedig nincsenek!

S mi mégis meggyőződéssel valljuk: Igenis vannak.

Csak észre kell vennünk a körülöttünk lezajló apróbb, vagy nagyobb csodákat.

A szigeten egy erős közösséget alkotunk, nyugalom, harmónia, jókedv, és boldogság jellemzi mindennapjainkat.

Itt vagyunk, tanulunk, fejlődünk, erőinket egyesítjük. A közös érdek, a sorsunk hozott össze bennünket.

A Napfényes Sziget arra hivatott, hogy közös összefogással, segítségnyújtással, örömmé változtathassa bánatunkat, hitté a reményvesztettségünket, hogy együtt lehessünk részesei egy csodának, a tartalmas életnek.

A szakemberek a fiatalokat szeretettel és óvó gondoskodással veszik körül s nyújtanak számukra biztonságos miliőt.

Mély barátságok, szerelmek szövődnek a szigeten, ünneppé varázsoljuk a mindennapokat.

Megismerhettük a munka világát, dolgozunk, van munkaidőnk, és fizetésünk. Szakmunkás bizonyítványt szerzetünk 8-an, nem eltérő képességüként, kosárfonó szakképzettséget szereztünk. Az általunk készített termékek minőségi termékdíjas címet kaptott.

Hasznosak vagyunk.

Kirándulunk, fesztiválokon, rendezvényeken jelen vagyunk, bemutatjuk tehetségünket, fejlődésünket. Az emberek elfogadnak bennünket, olykor rácsodálkoznak tehetségünkre, mely óriási élményt, magabiztosságot jelent számunkra.

Legyen az bármely művészet: színdarab, ének, tánc, vers, film készítés, a Napfényes Szigeten különleges tehetséggel megáldott fiatalot találunk, ami nagy büszkeség, tiszta érzéssel örülünk társaink sikerének.

Az életvezetésünket folyamatosan segítik, az önálló élet kialakítása érdekében. Az igényünknek megfelelő segítséget kapjuk.

Bizonyára Önök is átéltek már az életben olyan pillanatot, mikor mások segítségére szorultak. Mi nagyon gyakran, de megtaláltuk azt a helyet, ahol a segítség önzetlen, és sosem fogy el.

A szülők, a család, a szakemberek, a jó érzésű emberek **SEGÍTENEK**, segíteni akarnak embertársainkon, aki ma még gyenge és bizonytalan, de teli vagyunk reménnyel, hogy elindulhassunk az úton, amelytől joggal várjuk a csodát, hogy emberhez méltó életet élhessünk, mi is egy legyünk az egyenlők között.

Felelősségvállalás vagy kibúvás a felelősségvállalás alól

„Úgy áradjon szereteted, mint a tűz fénye-melege: mindenre egyformán. Akik közel jönnek hozzád, azokra több essék fényedből és melegedből, mint akiknek nincs szükségük terád. Családtagjaid, mindennapi társaid s a hozzád fordulók olyanok legyenek számodra, mint a kályhának a szoba, melynek melegítésére rendelik.”
Weöres Sándor

A családban sok minden eldől, hangoztatjuk gyakran, így kétségtelen, hogy a lelki problémák, a személyes boldogtalanságok szaporodásával egyre nagyobb felelősség hárul a családokra. Mintha körülöttünk két ellentétes erő működne: minél többet hangsúlyozzuk a család, a házastársi kapcsolat, az anya–apa–gyerek kapcsolat, a testvérkapcsolatok, a nagyszülőkkal való kapcsolat jelentőségét, annál inkább bajban van sok család, házasság, melynek szinte megjósolható következménye, hogy a gyerekek sérülnek.

Mindannyian tudjuk, hogy a családi felelősség a családtagok felelősségvállalásával valósulhat meg. Az első és legfontosabb: amikor a házaspár összeházasodik, felelősséget vállalnak egymásért, a jövődöbeli gyerekeikért, közös családi életükért. Manapság egyre többen tologatják a házasságkötést, inkább élettársi viszonyban élnek együtt, és az igazság az, hogy körülöttünk kevés példaértékű házastársi kapcsolatot, családi életet látunk, nem beszélve arról, hogy a házasságok nagy része válással végződik, melyből mindenki áldozatként kerül ki. Mindezekben a helyzetekben a probléma gyökere gyakran a hiányos vagy sérült felelősségvállalás.

Házasságkötés után is számtalan kérdés merül fel bennünk: kinek mi legyen a felelőssége, hogy fenntartható legyen a családi harmónia? Hol vannak a határok, hol van az egyensúly?

A családokkal végzett munka során is az a tapasztalat, hogy a családtagok akár egyéni, akár közös felelősségvállalása nem más, mint egy közös fejlődési folyamat, egy közös út, melyet éppen a folyamatos változás tesz izgalmassá, értékessé. Elmondhatjuk, hogy mint a családi élet annyi más aspektusára, erre sincs recept, kívülálló ne vagy nagyon óvatosan adjon tanácsot az illető család működésének mélyebb ismerete nélkül, ami elsősorban a családot segítő szakember feladata segítségkérés esetén.

Minden családban a családtagoknak kell megtalálniuk a saját képességeikhez, erőforrásaikhoz mérten az egyensúlyt, azt, ahogyan ők hatékonyan tudnak működni, és amitől elégedettek lesznek egyéni és családi életükkel egyaránt. Kell hagyni a fiatal házaspárokat, hogy ha botladoznak is az elején, de ők osszák meg egymás között a felelősséget, ők alakítsák ki a számukra elfogadható egyensúlyt. „Egyék meg, amit főztek” – mondogatjuk. Ha a szüleik vagy valaki más folyamatosan beleszól az életükbe, valaki leveszi róluk a döntés felelősségét, nem tud a fiatal házaspár megerősödni, nem tudják megteremteni a saját magánéletüket, ahol biztonságban érezhetik önmagukat, és ebben a légkörben nemzik, nevelik gyerekeiket is.

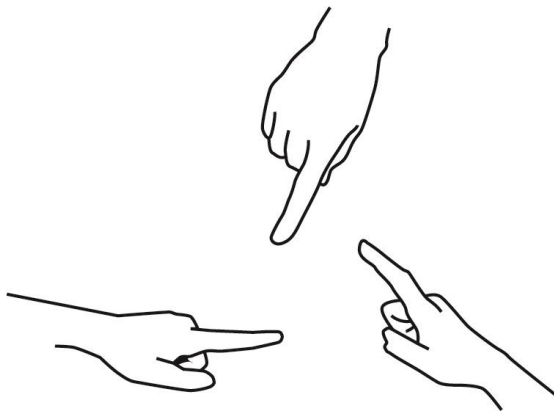
Mindannyiunk családi életében különböző életszakaszok követik egymást, melynek függvényében változik a ránk háruló felelősség is. Tudjuk, hogy másfajta felelősség, amikor csecsemőt nevelünk, gondozunk, és más, amikor serdülő gyermekünket próbáljuk egyengetni a pályaválasztás, az önállósodás útján. Ismét másfajta a ránk háruló felelősség, amikor nagyszülőként az unokával alakítunk ki, ápolunk kapcsolatot.

A családon belüli felelősségvállalás bizonyos szemszögből időtálló: a hagyományos családi életben elsősorban a férfi szerepe a családi biztonság megteremtése, a pénzkeresés, a család képviselése a külvilág felé, a nő feladata pedig a családi melegség fenntartása, a háztartás vezetése, a gyerekeknél. Ahogy ez elhangzott, azonnal hozzá kell tennünk, hogy mára sok családban mindez változott azzal, hogy a nőknek is dolgozniuk kell, ami pluszfelelősséget ró rájuk, minek természetes következménye kell legyen, hogy a háztartásbeli munkából a férfinak is át kell vállalnia, mert csak így tartható fenn a családi egyensúly. Rendkívül fontos a házastárs által felvállalt munka elismerése, értékelése.

De mi ad erőt, kitartást, hogy alkalmazkodni tudjunk a ránk háruló felelősség folyamatos változásához?

A családon belüli kölcsönös bizalom, tisztelet és a folyamatos kommunikáció, egyeztetések, megbeszélések elkerülhetetlenek. A családon belüli felelősségvállalás megszervezése napi feladat. Az egész nap sikerességét, mindenki elégtételét, a nap bensőséges hangulatát biztosítja, ha reggel a család vagy házaspár le tud ülni pár percre Bibliát olvasni, imádkozni, és eltervezni, hogy azon a napon ki miért és mikor vállal felelősséget: ki kíséri el a gyereket óvodába, iskolába, ki megy el bevásárolni, ki főzi meg az ebédet, ki rendezget az udvarban, ki látja el az állatokat, kinek kell elmennie házon kívül dolgozni. A felelősség szempontjából egyik vagy másik munka nem rangsorolható, és ha megosztják a családtagok egymás között – beleértve a gyerekeket is –, elkerülhető, hogy egyik vagy másik szülő túlterheltté váljon, és ami a legfontosabb: közös a sikerélmény, ami építi kapcsolatunkat, teljesebbé teszi a „Mi mint család” érzésünket, és mindez példaértékű gyerekeinknek.

*A család felelőssége, felelősségvállalás a családban -
Kovács Réka Rozália pszichológus, pár- és
családterapeuta - Pár- és családterápiás sorozat CIKK |
ÁPRILIS 24, 2013 –*



A tanácsadás alkalmával a gyermekvállalással járó felelőségekkel és az azok alól való kibúvást elemeztük. Mi mindent fel kell vállalni egy gyermek megszületésével, és milyen következményei lehetnek annak, ha ezekkel nem vagyunk tisztában és nem készülünk fel rá.

A résztvevőket érzékenyen érintette ez a téma, ugyanis többen a hallgatóságból, nevelőszülőknél nőttek fel, így a felelőség alóli kibúvást, kissé mérgesen és szomorúan kezelték. Saját történetüket ismerhették meg egy másik nézőpontból, amihez kissé zárkózottan álltak, mivel gyermekkori élményeik hatására nem tudtak azonosulni a felnőttkori érzésekkel. Elmondásuk alapján ők sose tennének így. A felelőségek összegzésénél kiderült, hogy viszonylagosan tisztában vannak a helyzettel, a hiányosságokat pedig pótoltuk.

A csoporttagok több esetben csendesen hallgatták a tanácsadás részleteit. Néhány ember bátran és őszintén felszólalt a téma ismertetése folyamán, de inkább a visszahúzódomtság volt a jellemző a hallgatóságra. Az új ismereteket nyitottan kezelték, nyugodt hangulatban telt a tanácsadás. A következmények tárgyalása alatt többen is meséltek történeteket, ismerősök illetve a családjuk, vagy saját életük tapasztalatai alapján. Az alaphangulat változása nem volt megfigyelhető, szinte végig csendesen ültek a tanácsadás alatt.

Ennek a tanácsadásnak a témája ebben a csoportban is érzékenyen érintett egy-két ember, saját múltjából kiindulva. Szívesen meséltek a történetekről, de láthatóan fájó sebeket érintettek vele. Volt, aki ki kívánta magát vonni a beszélgetések alól, elmondása alapján nem szívesen beszélt erről a témáról. Akik aktívan próbáltak részt venni ők őszintén nyilatkoztak nézeteikről és hozzáállásukról a témában. Viszonylagos zárkózottság volt jellemző a csoportra és láthatóan nem szeretnének hasonló témával foglalkozni.

A tanácsadás témája a csoporttagok számára nem volt ismeretlen. Aktív részvételük során kiderül többen is tapasztalták a fellelőség érzés hiányának következményeit. A csoport tagjai kinyilatkozták véleményüket, miszerint ők úgy vélik, tisztában vannak annak súlyával, mi mindennel jár egy gyermek és milyen szintű fellelőséggel jár egy családtervezés. Viszonylagos nagy érzelmi ingadozás jellemezte a tanácsadást, de a végét vidám gondolatokkal zártuk.

Összességében elmondható, egy nagyon nehéz téma került feldolgozásra a célcsoportok számára, mély érzések, sebek szakadtak fel több esetben.

A program lehetőséget biztosított a résztvevők számára arra, hogy kitudták beszélni, újra átélhették a múlt fájdalmait. Megértették a felelősségvállalás nehézségeit, és a felelősségvállalás alól való kibúvás ártalmait.

A tanácsadáson résztvevő nevelőszülőnél nevelkedett fiatal által megfogalmazott nézőpontja a témával kapcsolatban:

Sérült személyiségű fiatal leány, aki azonban ettől függetlenül úgy véli, valamilyen szinten jó hatással volt rá, és a személyisége fejlődésére, hogy nem csak otthon nevelkedett.

Egy ideig nevelőszülővel nevelkedtem. Nem szerettem. Az egészre visszagondolni is fájdalmas emlékeket vált ki belőlem, hiszen mégis csak elvettek minket a testvéreimmel a szüleinktől és nagyon hiányoztak nekünk. A nevelőszüleink nem voltak rendes emberek velünk így nem vágyom vissza. Biztosan vannak más fajta nevelőszülők is nekünk, nem volt szerencsénk ezen a téren. A tanácsadások, amiken részt vettünk, megmutatták, hogy nem csak olyan nevelőszülők vannak, mint akikhez mi kerültünk, és ez egyrészt irigységgel, másrészt örömmel töltött el.

Nem szerettem, hogy csúnyán beszéltek a szüleinkről és nem próbálták erősíteni bennünk azt, hogy szeretnek minket. Viszont amikor nem voltak otthon mindig egy dadus jött hozzánk, őt szerettem nagyon. Kedves volt és türelmes, rengeteg dolgot tanított nekünk játszva, és mindig figyelt ránk. Őt inkább tekintettem nevelőszülőnek. Megmutatta, hogy mindenkit lehet szeretni, és mindenki tud is szeretni. Az a sok szép szó, amit ő mondott nekünk, mindig velem marad.

Viszont úgy vélem, hogy ez az időszak, amíg más családnál voltam, jó hatással volt rám. Nem kaptam meg mindent, amit akartam, de úgy érzem nagyon sokat segített nekem abban, hogy jobb ember legyek. Láthattam sok-sok példát arra milyen nem akarok lenni, majd ha felnövök. A testvéreim és én így legalább együtt maradhattunk és habár ott se volt nagyon jó, azért otthon se volt minden felhőtlen. Örülök, hogy megtapasztalhattam a világból sok olyan dolgot és érzést, amit máskülönben nem lett volna lehetőségem. A dadusnak hála, megtanultuk, hogy az embereket tisztelni és szeretni kell, amit otthon nem annyira erősítettek bennünk. Így én magam is eldöntöttem, hogy én más leszek, mint azok az emberek, akik a nevelésben részt vettek, jobb és kedvesebb ember leszek, mint ők.

Ha valaha valamilyen okból, egyszer gyermekem lesz és esetleg tőlem is elveszik, én tudom, hogy mindent meg fogok tenni azért, hogy visszakaphassam. Szörnyen érezném magam, mert nem tudtam valamit jól csinálni, de megpróbálnám ezt a hibámat kijavítani és ezáltal jobb szülővé válni. A mi szüleink is küzdöttek, és ezt jó dolognak tartom. Szerettek minket a szüleink, még ha nem is hoztak jó döntéseket sokszor. Biztos vagyok benne, hogy amikor elkerültünk otthonról, olyan hatással volt a szüleinkre, hogy ők is meg akarták oldani emiatt a problémákat, hogy újra egy család lehessünk. A tanácsadásoknak köszönhetően, belemélyedtem, hogy miként is működik ez a rendszer és mikre kell figyelnem, hogy soha ne kerülhessenek a gyerekeim olyan helyzetbe, mint én. Sok jó tanácsot és lelkesítő segítséget kaptunk, amik arra fognak sarkallni, hogy jobb legyek.

Ha tanácsolhatok valamit egy olyan gyereknek, aki nevelőszülőkhöz kerül, akkor azt mondanám elsősorban, hogy ha rossz helyre kerül, próbáljon meg segítséget kérni. Reméljük, hogy nem így lesz, és jó családba kerül.

Ha pedig oda kerül, azt mondanám neki, hogy a legfontosabb dolog, amire figyelnie kell, az az, hogy viselkedjen jól. Egy idegen család segít neki, hogy addig is jól érezhesse magát, amíg otthon minden rendeződik. És én úgy gondolom ezért hálásnak kell lenni, és segíteni kell, ahol csak tud. Ezáltal nem csak tiszteletet fog kapni, de szeretetet is. Nem szabad feladni a reményt, hogy egyszer visszaköltözhetünk a szüleinkhez, de addig is próbáljuk meg a legjobbat kihozni a lehetőségekből és a legtöbbet tanulni az életről a nevelőszülőktől. Ha én jobb helyre kerültem volna, biztos minden könnyebb lenne most, de így is hálás vagyok, amiért legalább egy ember megmutatta nekem, hogy szeretni való vagyok. (P.J.N.)

Nézzünk egy másik résztvevő nézőpontját:

Szereti is, meg nem is, hogy nagy összetartó családban nőtt fel. Úgy érzi, hogy őt megkülönböztették a testvéreitől és nem részesedhetett mindenben, amiben ők, de azért nagyon szereti a családját és örül, hogy ott vannak neki.

Nagyon szeretem a családom, és szeretek visszagondolni a gyerekkoromra is. Sokat játszottunk a két idősebb testvéremmel, amire mindig örömmel gondolok vissza. Néha rosszkodtunk is, de hát ki nem? Nagyon nagy élmény volt minden családi rendezvény és közös program, amiben mindenkit bele vontak. Szerettem nagyon, hogy összejött mindenki és együtt ünnepeltünk egy-egy születésnapot vagy másmilyen ünnepet. Amikor mindannyian együtt voltunk, akkor igazán érezhettem, hogy mennyire összetartó és szerető egy család vagyunk. Azonban nem mindent szerettem

annyira. A testvéreimtől különböző képen kezeltek engem, mert más vagyok. Anyu nem vitt el sokszor kirándulni, meg az összes programra, otthon kellett maradnom a nagymamámmal. Ez nem esett jól. Úgy éreztem a testvéreimet jobban szeretik, mert egészségesekek. Így én sokszor maradtam ki élményekből. De a nagymamám is tanított nekem dolgokat. Ha nem egy ilyen nagy családban nőttek volna fel, akkor biztosan nem tanulok meg sok mindent, amit tudok.

Ha nem egy ilyen összetartó családban nőttek volna fel, biztos nem ilyen lennék, mint most. Úgy gondolom, azért vagyok nyitott sok mindenre, mert a mi családukban belül is sokféle személyiség van és ezért nyitottnak kellett lenni, ha jól akartuk magunkat érezni. Voltak dolgok, amiket biztosan nem próbáltam volna ki, ha nincsenek a testvéreim vagy a szüleim. Azt, hogy ezekre lehetőségem nyílt, csak a családomnak köszönhetem.

Én, ha majd lesz saját családom, pár dolgot azért biztos másképpen csinállok majd. Én nem akarok különbséget tenni a gyermekeim között. A tanácsadásokon tanultak alapján úgy gondolom, hogy jól gondolkozom arról, miként kell egy gyermeket nevelni. De persze sok új dolgot is hallottam, megismerhettem a szüleim nézőpontját, hogy miért hoztak olyan döntéseket, amilyeneket hoztak. Ezt néha nem volt egyszerű megérteni, de sokat segítettek a tanácsadások.

A tanácsadásoknak köszönhetően, megismerhettem nevelőszülőknél nevelkedett embereket is. Amikor meséltek az ő életükről, sokszor meglepődtem és rájöttem örülnöm kell azért, amiért a saját családban nőhettem fel. Úgy gondolom, hogy ők biztos türelmesebbek és alkalmazkodóbbak voltak, mint mi, de biztos vagyok benne, hogy ők is kaptak szeretetet és adtak is, mint mi, akik otthon nőttünk fel.

Én úgy gondolom, hogy mindenből lehet jó szülő csak akarnia kell. Ezeken a beszélgetéseken sok olyan dologról hallhattunk, amiről otthon anyuval nem beszéltünk és örülök neki, hogy most lehetőségem volt ezeket megismerni. Nagyon örülök a sok új embernek, akiket megismertem, és remélem, hogy azok, amiket hallottak mindig segíteni fognak az életben. (B.H.)

Engedjék meg, hogy a nevelőszülőnél gondozott fiatal gondolatait ismertessem meg Önökkel:

Mi mindannyian szociális problémákkal küszködő családokból kerültünk ki. Már kicsi gyermekkorunkban súlyos családi drámák, konfliktusok szenvedő részesei voltunk. Minden napjainkban jelen volt a kudarcélmények sorozata, a kisebbségi érzés.

Egyszer csak az életünk megváltozott, új családot kaptunk, nevelőszülőhöz kerültünk. Mindannyian tele voltunk félelemmel, bizonytalansággal, sírtunk, nem tudtuk mi lesz, mi vár ránk, Néhány nap és már nem féltünk annyira, kezdtünk megnyugodni, biztonságban éreztük magunkat, sok-sok új arcot ismertünk meg. A nevelőszülő mindig mosolyog, nyugodt, segít.

Jól érzem magam. Biztos? Nincs baj? És holnap? És holnap sem lesz baj, és azután sem. Biztonságban vagyok

A mi családuinkban egyik legfontosabb feladat , rólunk, a gyermekekről való gondoskodás, biztonságérzetünk megteremtése, valamint a személyiségfejlődésünk stabil érzelmi megalapozása.

Ez az első közeg, ahol kapcsolatba lépünk másokkal, itt tanuljuk meg, hogyan alkalmazkodjunk környezetünkhöz. Megtanuljuk a család értékrendszerét, a szokásokat.

Itt rögzülnek bennünk nem csupán az otthoni, hanem a társadalmi értékek és elvárások alapjai is.

Itt alakul ki az én tudat is, azaz hogy mindenki mástól független, elkülönült lényként észlel, és ez az alapja annak, hogy saját családot alapítsunk.

Elsajátítjuk, hogyan kell viselkedni különböző alkalmakkor, a családi asztalnál és vendégségben, az üzletekben, az orvosi rendelőben, múzeumban.

Megtanuljuk azt is, hogy mikor kell másnak segítséget nyújtani, és hogyan védjük meg magunkat bizonyos helyzetekben.

A nevelőcsaládban kialakítjuk a helyes magatartási mintákat, melyet a nevelőszülő nagyon sok odafigyelése, türelme segíti.

A nevelőszülő tudatosítja bennünk, hogy emberi értékeink nem az iskolai teljesítménytől függenek.

A gondjaira bízott gyermekek, mi csak arra vágyunk, hogy elfogadjanak és szeressenek bennünket.

Szomjazunk a nevelőszülő dicséretére, a megértetésére, a példával alátámasztott magyarázatára, az összefüggésekre való rávilágításra.

Óriási szerepe van a nevelőszülő családnak, abban, hogy belőlünk egészséges személyiségű, érzelmileg kiegyensúlyozott felnőtt váljék, aki hasznos tagja a társadalomnak.

Az életünk történetét egy dobozka őrzi, a szobánkban, ahol biztosított a személyes tárgyaink, személyes emlékeink elkülönült tárolása. Ez egy kézzel fogható útra való, melyet magunkkal vihetünk, amikor az önálló élet útjára lépünk.

A legnagyobb ajándékot mégsem tudjuk a kezünkben tartani, hiszen a legnagyobb ajándék, hogy szerető családban élhetünk.

Amikor nekünk is lesz családunk tudni fogjuk, hogy a legszebb amit a gyermek kaphat az a szeretet, gondoskodás, törődés, odafigyelés. Amit köszönünk.

Áldozatvállalás és új örömforrás

Muszáj választani a karrier és a család között – így látják a magyar nők.

A magyarok több mint negyede egyetlen gyerek felnevelését sem tudná finanszírozni, a 30 év alattiak egyötöde pedig nem is tervez családalapítást. Gondolják többen, hogy már huszonévesen szülők lennének, ha lenne rá pénzünk.

A magyarok döntő többsége szerint érdemes 30 éves kor alatt szülni, de a többen azzal is egyetértenek, hogy a nőknek még a gyermekvállalás előtt gondoskodniuk kell a karrierépítésről. Ez a gondolkodásmód a gyakorlatban is érvényesül. Harminc éves kora előtt csupán minden tizedik nő válik szülővé, a férfiak pedig ennél is tovább halogatják az apaságot: a döbbenetes adatok szerint 60%-uk még a negyven éves korhoz közeledve is gyermektelen.

Az iskolázottság is befolyásolja a gyermekvállalás ideális időpontját: a diplomások több mint negyede szerint harminc, vagy akár negyven éves kor felett is ráér, ezzel szemben az alapfokú végzettségűek nagy része szerint már huszonévesen időszerű a családalapítás.

A gyermekvállalás tehát egyre inkább kitolódik, és ez a folyamat főként egzisztenciális okokkal magyarázható: a családalapítás előtt állók egy része úgy véli, egyetlen gyermek felnevelését sem tudná ma finanszírozni, és nagyon sokan vannak azok is, akik úgy látják: legfeljebb egy utódra telik, két vagy három gyerek eltartását pedig csak minden harmadik pár tudná megoldani.

Felmérés alapján a nők fele szerint nehezen lehet helyt állni anyaként és munkavállalóként egyszerre, és közel ugyanennyien úgy látják: muszáj választani a család és a karrier között. A gyermekáldás előtt álló nők meglehetősen borúlátók: minden második attól tart, hogy munkahelye vagy pozíciója veszélybe kerülhet azzal, ha elmegy GYES-re. Ez a félelem sajnos korántsem alaptalan: a családanyák negyede tapasztalt már valamilyen problémát a munkahelyén, amikor kiderült, hogy várandós.

A karrier fontos, de önmagában kevés: a megkérdezettek szerint a nőknek testileg és lelkileg is készen kell állniuk az anyaságra, és abban is majdnem mindenki egyetért, hogy a családalapításhoz elengedhetetlen a stabil párkapcsolat és a megfelelő időzítés. Nagyon fontos még a felelősség tudatos vállalása és az új, szülői szereppel való boldogulás is. „A karrier feladásánál vagy építésénél sokkal fontosabb a felelős gyermekvállalás, és az is, hogy felismerjék: bár az élet egyik napról a másikra teljesen átalakul, a szülővé válás folyamata ennél sokkal hosszabb és rengeteg nehéz időszakot tartogat. Ha egyszer eldöntöttük, hogy gyermeket szeretnénk, utána tényleg minden szőljön órára! Ami még fontos, az a hosszú távú szoptatás – mind lelkileg, mind az egészség szempontjából, emiatt sem jó, ha valaki szülés után gyorsan visszamegy dolgozni akkor is, ha erre nincs rákényszerülve.”

Van akinek az életében a mai modellhez képest fordítva alakult a helyzet: „Előbb volt családja, mint karrierje.

Az életkor csak egy tényező a sok közül

Egyértelmű, hogy egyre inkább kitolódik a gyermekvállalás időpontja, de vajon mennyire jelent ez problémát egészségügyi szempontból, mire számíthatnak a harmincas éveik végén, negyvenes éveikben járó, gyermeket tervező nők?

Dr. Csermely Gyula, a Rózsakert Medical Center szülész-nőgyógyász főorvosa szerint a megfelelő egészségügyi állapot és a szükséges szűrővizsgálatok mellett nem jelenthet akadályt a gyermekáldás negyven felé közeledve sem.

Orvosi szempontból a gyermekvállalás időztésénél arra kell figyelni, hogy a nők jó fizikai állapotban legyenek. Ne legyenek rendezetlen egészségügyi panaszai, ideális testsúllyal, egészséges, sportos életmódot követve essenek teherbe, és ne legyenek káros szenvedélyeik.” – mondja Dr. Csermely. „Az életkort is bizonyos szempontból ide lehet számítani, hiszen természetesen fiatalabb korban erősebb a szervezet, jobban bírja a várandósággal járó terhelést, könnyebben is esnek teherbe ekkor a nők. De ma már nincs semmi gond azzal, ha valaki 40 év felett szeretne szülni. A magzati szűrővizsgálatoknak igazodniuk kellett a megváltozott társadalmi igényekhez, így a mai, korszerű szűrővizsgálatoknál az életkor csak egyetlen információ a sok közül, amelyből végül kiszámítható a magzati rendellenesség egyéni kockázata.”

BABAFALVA.HU – 2014.10.30.

Eme tanácsadáson a gyermekvállalással járó áldozatokat és örömeiket vettük át. Mi mindent kell felvállalnunk, ha gyermeket szeretnénk, és mennyi örömet adhat mind emellett.

A tanácsadáson részt vevők aktív részesei voltak a téma megbeszélésének, lelkesen sorolták mind a kötelességeket, mind az örömeiket, amivel egy gyermek jár. Mivel többen is szeretnék gyermeket, nagyobb hangsúlyt fektettek az örömökre, mint az áldozatokra, nincsenek teljesen tisztában milyen áldozatokkal is jár egy gyermek felnevelése.

Habár összeszedtük mind a két oldalról a fontos dolgokat, valószínűleg még előtérbe fog kerülni ez a téma többször is.

A csoporttagok aktívan részt vettek a tanácsadáson, egymás szavába vágva sorolták, mi mindennel is jár egy gyermek a családban. Az áldozatvállalás esetén úgy tűnt a csoport tisztában van a lehetséges kihívásokkal. Új információkat egymástól is kaptak, nem csak az előadótól. Érdeklődve figyeltek és a figyelem a tanácsadás végéig fenn maradt. Szinte minden résztvevő felfedte ő milyen ismeretekkel rendelkezik és a többiek nyitottan hallgatták. Zárkózottság csak egy-két kivételes esetben volt megfigyelhető.

A zárkózottabb csoport kisebb része nagy lelkesedéssel vett részt a tanácsadáson, sok példát felhozta az örömteli pillanatokra. A nagyobb része a csoportnak unottan fogott a témához, volt, aki aktívan részt vett és ő is mesélt történeteket a családjában tapasztaltakról, de a legtöbben érdektelenül viselkedtek. Egyes történetek mosolyt csalta az arcokra, de az előadás nagy része alatt a csoport nem volt aktív és inkább csak hallgatták az információkat. Láthatóan sok újat hallottak.

Összességében a csoporttagok figyelemmel és érdeklődéssel vettek részt a tanácsadáson. Előszóval osztották meg véleményeiket a témát illetően. Meglepődtek milyen nagy áldozatokot kell olykor hozni, új ismereteik tudatában bizonytalanság ült ki az arcukra. Szívesen meséltek a családjaikban látottakról és a testvéreik vagy családtagjaik élményeiről. Csodálkozásokkal tűzdelt, de vidám pillanatok részesei voltak, jól érezték magukat és elmondásuk alapján várják a folytatást.

A tanácsadáson résztvevő által megfogalmazott nézőpontja az áldozatvállalással kapcsolatban:

Az áldozatokat viszonylag jól ismeri, habár ő nem érzékelte a szülei által feláldozott dolgokat. Realitás érzéke van, így nem csak a jót és felhőtlen örömet látja. A családi egység, mint fogalom, tudatosan jelen van.

Egy nap majd szeretnék családot, és tudom, hogy ez sok áldozattal is jár majd. A tanácsadások után sem gondoltam másképp. Sokszor hallottam és láttam is, hogy miután megszületett a gyermek, a férj és feleség együttléte lecsökkent, nem maradt idejük saját magukra. Gondolom ez amolyan vele járója. Kevesebb pénz marad azokra a dolgokra, amiket én szeretek, vagy én akarok venni. Ezért aztán én nem is akarnék gyereket addig, amíg nincs meg az az anyagi háttér, amivel fel tudok nevelni egy gyereket.

A tanácsadások előtt nagyrészt azt gondoltam, hogy ezeket a dolgokat nem lehet kikerülni és nagy valószínűséggel megromlik a párkapcsolatom is. De a sok közös beszélgetés és a sok jó történet, amit meséltek, megmutatta, hogy nem feltétlen kell így lennie. Hallottam olyan lehetőségeket is, amivel meglehetősen óvni egy családot és egyben tartani.

Persze azt értem, hogy mindenképp áldozatokat kell hozni. Hiszen a gyermeknek kell majd ruha és pelenka, és sok pénzbe kerül a felnevelése. Én is lemondanék dolgokról, nem akarnék önző lenni (súgva: bár egy Hungaroringet lehet, hogy nagyon szomorúan hagynék ki – nevetés).

Nem tudom, hogy az én szüleim mekkora áldozatokat hoztak, sose meséltek róla. Én úgy vélem, hogy nagyon drasztikusakat nem kellett, mert emlékszem sokat

kirándultunk, mentünk gombát szedni az erdőbe. Biciklizni is sokat jártunk közösen, de hát ezek a dolgok sokszor ingyen vannak.

Az a véleményem, hogy ha gyerek is születik, akkor se szabad elfelejteni, hogy az a gyermek egy családba született, és a család igényei is fontosak, nem csak a gyereké. Sok esetben szerintem ezért szakad szét sok család, mert a gyermek lesz a központ és elfelejtik, hogy nem csak ő létezik.

Ha nem feledkezünk meg a családról, akkor minden könnyebb. A feladatokat is fel lehet osztani, és így nem kell valakinek nagy áldozatot hoznia, míg másiknak meg igen. Nálunk például apa mindig segített a házimunkában is, és a szervezkedésben, hogy ne csak anyát terhelje ez az egész. És szerintem ez egy jó módszer, bár testvérem erről másképp vélekedne.

A tanácsadások alatt sokszor feljött a saját szabadidő kérdése. Hallottam, hogy rengeteg ember megijed, amiért nem lesz ideje saját magára, és nem maradhat meg a hobbija. Hát igen van, amiről le kell mondani, de én úgy látom - amit a tanácsadások alatt is elmondtam – ha valaki nagyon akar, akkor tud szakítani magára annyi időt amennyire szüksége van, miután persze elvégezte a saját feladatait. Én például, biztos, hogy az esti órákban szánnék magamra időt, amikor már alszik a gyerek, pihenésképpen. És azt a napi 1-2 órát szerintem mindenki megtalálja magának.

Szóval úgy gondolom, hogy igen, áldozatokat kell hozni, de így is élhető az élet és nem kell mindenről lemondani. Figyelni kell a párunkra is és magunkra is. És a tanácsadásoknak hála, már azt is jobban ismerem, hogyan őrizhetem majd meg az én családom egységét, úgy, hogy mindenki megkapja majd azt az időt, amire szüksége van, anélkül, hogy maradna elvégzendő feladat vagy bármi, ami miatt a családban valaki rosszul érezhetné magát. (T.CS.)

Nézzünk egy másik résztvevő nézőpontját:

Abszolút érzelem orientált nézőpont, nem igazán érzékeli a feladatok súlyát, főleg a pozitív oldalát közelíti meg. A gyermek az első számára, és minden más csak másodlagos.

Én nagyon szeretnék gyereket. Amikor megszületik, mindenki olyan boldog és annyira várják, hogy haza érjenek. Én is nagyon boldog lennék, ölelgetném, szeretgetném, puszilgatnám, és sose engedném el. Ő lenne a mindenem.

Az, hogy mi mindennel jár egy csecsemő születése, nem nagyon számít szerintem. A család majd segít mindenben. A tanácsadások alatt is hallottam sok jó ötletet, hogy mivel lehet könnyíteni a dolgokon. Mindennel meg lehet birkózni, csak akarni kell. Az én családom is meg tudott birkózni mindennel. És ki nem örülne egy babának?

Tudom, hogy sok pelenka és ruha kell egy babának, és az sok pénzbe kerül. Több munkát kell elvállalni, ha nincs mindenre pénz. Ez pedig szerintem az apa feladata, hiszen én otthon lennék a picivel, és vigyáznék rá. Hallottam, hogy lehet sok mindent használtan is beszerezni és vannak helyek, ahol ingyen segítenek a kismamáknak is. Szerintem ez nagyon jó és én megpróbálnám kihasználni, vagy legalábbis megkérdezném, milyen lehetőségek vannak. De testvérem biztosan segítene, ha más nem is tudna.

Amikor az unokatestvéremnél született baba én annak is nagyon örültem. Alig vártam, hogy lássam. Szerintem olyan szépek a kisgyerekek, és olyan boldogok. Olyan sok boldogságot hoznak, és ez annyira jó. Alig várom, hogy én is átélhessem ezt az örömet.

Szerintem, ha valaki áldozatnak éli meg azokat a közös programokat és élményeket, amiket szerezhetsz egy gyermekkel, akkor ne is legyen gyereke. Az ő kisbabája és normális, hogy igényel dolgokat. Én elvinném mindenféle gyerek programokra az én picimet és nem lenne áldozat, én is élvezném a dolgot, hiszen a gyermekem jól érzi magát. Meg amúgy is szeretem az ilyet.

Amikor egy pár úgy dönt, hogy gyermeket szeretne, akkor szerintem mindenképpen annak az öröme kell, hogy nagyobb legyen, hogy szülők lesznek. Mert ha a sok rossz van előttük, akkor meggondolják magukat és lehet, sose lesznek egy család.

A családnak pedig türelmesnek kell lennie, hiszen mindenki tudja, hogy milyen nehéz az anyukának, főleg az elején. Az apukának pedig segítenie kell mindenben, amiben csak tud.

A tanácsadások alatt is ez erősödött meg bennem, hogy nem tud mindent megcsinálni az anya egyedül. Kell, hogy neki segítsenek! Meséltek a védőnőkről, akik segítenek az első pár hónapban, hogy miként kell bánni a gyermekkel, de szerintem ez nem elég, kell a nagyszülők és az apa segítsége is. Ennek egy nagy közös munkának kell lennie.

Érdekesek voltak a tanácsadások, sok jó és új dolgot hallottam. A véleményem nem változott meg, de jó volt hallani ennyi féle történetet. (P.L.)

Engedjék meg, hogy több gyermeket nevelő szülő gondolatait ismertessem meg Önökkel:

Nincs az a közösség, amelyik annyi örömet, boldogságot, melegséget, szeretetet adna, mint a család! A férjemmel nagy egyetértésben, szeretetben neveltük három gyermekünket, a két gyermek egészséges, egy pedig fogyatékos. Vannak, akik azt mondják, a gyermeknevelés, főleg az anya részéről, komoly lemondást jelent, nagycsaládok esetén ez pedig hatványozottan jelentkezik, és ha fogyatékos gyermek él a családban ez még nehezebb.

Az én véleményem az, hogy a legnagyobb, a legszebb küldetés az anyaság! A gyermeknevelést tekintem a legfontosabb hivatásomnak, minden csak ezután következik. Részemről ez nem a karierről való lemondás, nem áldozatvállalás. Az hogy három kis drága gyermek lépkedett, játszott körülöttem, együtt vártuk haza az édesapát, hogy aztán ő is velünk együtt legyen, bekapcsolódjon a családi életbe, annál nincs is nagyobb boldogság.

Igaz, a gyermeknevelés során vannak napok, amikor aggodalom tölti el az embert, mert beteg a gyermek, de ez hozzátartozik az életünkhöz. Jó érzés tölti el az embert, amikor látja, hogy meggyógyult!

Leszáll az este, a gyermekek lefekszenek, álom jön a szemükre. Mit álmodnak? Talán azt, hogy a szüleikkel együtt játszanak, kirándulnak, mennyire szeretik őket. Milyen jó dolog, ha valakinek sok testvére van. Mindez nem is álom, maga a valóság.

Gyermekvállalás: első lépés az elszegényedés felé?

Megosztom Önökkel ezt a fantasztikus cikket, melyet a Kiszámoló oldalán találtam, amely pénzügyi tanácsokkal látja el olvasóit.

A cikk címe: A gyermekvállalás pénzügyi oldala.

Bár a gyermekvállalás nem elsősorban pénzügyi döntés, de mivel általában két gyerek felnevelése többbe kerül, mint az ingatlan, amiben felneveled őket, bölcs dolog pénzügyileg is felkészülni az életed megváltozására. Azonban mielőtt erre rátérnénk, hadd tegyek néhány megjegyzést a témához.

Az első, hogy a gyerek soha nem fog jókor érkezni, ha a saját kényelmed szerint akarod időzíteni. A gyerek mindig lemondással jár, mind idő, mind pénz tekintetében. Ezért teljesen felesleges halogatni a dolgot, 25 évesen éppen annyi kifogást fogsz találni, mint 35 évesen. Nagy valószínűséggel 35 évesen jobban fogsz állni anyagilag, mint 25 évesen, csak az a gond, hogy az idő ellened dolgozik. Sok pár, aki gond nélkül teherbe esett volna 25 évesen, vért izzad tíz évvel később, hogy legalább egy gyereke lehessen. A legtöbb gyerek pedig azért nem születik meg, mert egész egyszerűen a párok kicsúsznak az időből. Az átlag anya jelenleg már 30 éves kora körül szüli az első gyermekét és már nincs idő a második-harmadik gyerekre a nő 35-38 éves kora előtt. Ezért se halogasd a gyermekvállalást.

(Csak zárójelben: ezért is nagyon fontos, kinek adod oda a húszas éveidet. Fél év járás ezzel, három év azzal,

egy év emezzel, másfél amazzal és hirtelen arra döbbsz rá, hogy már te is elmúltál 30 és kezdődhet a kapkodás. Aki nem komolyan gondolja a kapcsolatokat, aki két év ismeretség után sem tudja eldönteni, hogy mit akar tőled, azzal ne állj szóba huszonévesen se, mert egy pótolhatatlan értéket lop el tőled: a fiatalságodat.)

Update: Valamiért némelyek úgy értelmezik a leírtakat, hogy én azt mondom, hogy egyetemisták meg tinédzserek szüljenek. Tehát: a húszas éveidben való szülés azt jelenti, hogy 25-28 évesen. Ekkor már régen nem vagy gyerek és legalább 3-5 éve dolgozol akkor is, ha egyetemre jártál.

Felejtsd el az “először karriert kell építenem” kezdetű butaságot is. Még csak nem is értem, miért gondolják olyan sokan, hogy jobb, ha akkor megy el szülni, amikor már komoly beosztást tölt be és nem előtte? Inkább addig legyél hátrányban kisgyermekes anyaként, amíg nem vagy senki, mint azért ne vegyen fel komoly beosztásba 35 évesen, mert jó-jó, de úgyis minden második héten otthon fogsz maradni a beteg gyerekek miatt. Ez sokkal jobban elmegy, amikor még csak egy könnyen helyettesíthető aktatologató vagy a sok közül, mint amikor már csoportvezető, vagy osztályvezető lennél. Hamarabb fel is vesznek a harmincas éveidben, ha te már túl vagy a két-három gyerek szülésén és nem akkor tűnsz el hét évre gyerekeket szülni.

Újabb gyakori tévedés, hogy addig vársz a gyerekek vállalásával, amíg nincs meg mindened. Lakás, autó, plazmatévé, bőrgarnitúra. “Micsoda felelőtlenség

albérletbe gyereket szülni” mondják azok, akik nyakig ülnek a devizahitelekben és nyögnek hónapról-hónapra. A Bezzeganyán volt egy cikk, miszerint az olvasói felmérés szerint átlag(!) másfél millióba kerül egy gyerek megszületése előtt. Két gyerekkel kíváncsi voltam, hogyan tudott ilyen meredek átlag kijönni, mi ennek a tizedéből kihoztuk a gyerekeket.

Elkezdtém olvasni a tételeket. Na igen. A legtöbb ember el sem tudja képzelni, hogy egy gyerek az anyja méhéből nem az autó ülésére pottyan. Autót, azt kell venni, ha jön a gyerek, mert az ugyanolyan alap, mint a pelenka meg a cumisüveg. Csak nem fogjuk gyalog hordani a 300 méterre lévő gyerekorvoshoz, meg a 250 méterre lévő bölcsődébe? Na és ha az anyóást kell meglátogatni a város másik felén?

Most olvastam, hogy a 4,2 millió magyar háztartásra több mint 3 millió személyautó jut. Ha az öregeket kiviszem a képletből, akik már nem vezetnek, szinte minden magyar háztartásban van autó.

Másik ilyen zúzós tétel a lakáscsere, lakásfelújítás volt a felmérésben. El sem tudják képzelni némelyek, hogy a gyerekek úgy nőjenek fel, hogy nincs mindenkinek külön szobája és abban ne Micimackó legyen a falon háromméteres kiadásban.

A harmadik tétel a 150 ezres babakocsi. A gyerekek egy ruhát három hónapig hordanak az adott évszakban, a következő évben már biztos nem lesz jó rájuk.

Lehet gyereket szülni bérelt lakásba is, akkor sincs tragédia, ha nem autóval hordod még a bilire is és nem

kell százezreket költeni gyerekruhára, amit úgyis kinőnek két hónap alatt. (Nehogy megsértődj: ha van pénzed ilyenekre, miután tettél félre a nyugdíjadra és egyéb tartalékokra, nyugodtan vegyél meg mindent a gyerekeknek. Én arról beszélek, amikor nincs rá pénzed és csak azért nincs gyereked, mert el sem tudod képzelni, hogy például van élet autó nélkül is.)

Egyébként a gyerek három éves koráig, amíg otthon van vele az anya, jóformán nem kerül semmibe. Pelenka, egy kis bábikája, ha éppen nincs gyümölcsszezon, a ruhákat ingyen kihozod, ha utána el is adod őket. Bébiórt és a többi kacatot sem kell ám megvenned, amit rád akarnak sózni a boltban. Kádat, pelenkázót és egyébeket kérhetsz kölcsön az ismerőseidtől is. Van nem egy olyan ismerősöm, ahol annyi játéka van a gyerekeknek, hogy ők már csak lapjával férnek be a gyerekszobába. Úgyhogy ne hidd el a nagylábon élő embereknek, hogy milyen lehetetlen küldetés a gyerekvállalás.

A világ népességének a 80%-a (jóval) kevesebb pénzből él, mint a magyar minimálbér. Ennek ellenére pont a világnak ezen a részén nem probléma a gyerekvállalás. A fogyasztói társadalom minden átkával megvert Nyugaton a hatalmas jólét ellenére alig születnek gyerekek. "Ha annyit keresnék, mint a németek, akkor szülnék gyereket." Hát persze. Németországi nők is az első gyereküket 29,2 évesen szülik és mindössze 1,43 gyereket szülnék csak, ami csak egy lehelettel jobb, mint a magyar 1,3-as adat. S ne feledkezzünk el itt sem a sok bevándorlóról, akik torzítják a statisztikát.

Vagyis egyáltalán nem a jólét mértéke határozza meg a gyerekvállalási kedvet, hanem éppen ellenkezőleg, a jólét és a hedonista világkép a legnagyobb gátja a gyerekvállalásnak.

A gyerekvállalás nem elsősorban pénzkérdés Magyarországon. Sokkal inkább annak a kérdése, hogy hajlandó vagy-e feladni a kényelmedből azért, hogy azt a pénzt, amit eddig kütyükre, nyaralásra meg a hóbortjaidra költöttél, azt mostantól a gyerekeidre költsd. Azt az időt pedig, amit eddig ostoba szappanoperák nézésére fordítottál, azt mostantól a gyerekek fürdetésére, a leckék átnézésre szánd. Hidd el, megéri az áldozatot a gyerek. Majd amikor látod felnőni az unokáidat és lesz, aki rád nyissa az ajtót a hetvenes-nyolcvanas éveidben, ha majd lesz kire hagynod a vagyonedat, azt mondd, minden pénzt megért. És fordítva is így van sajnos, kérdezz csak meg gyerektelen időseket, mennyire boldogok vagy boldogtalanok.

Na, ennyi bevezető után nézzük a konkrét lépéseket.

Az első és legfontosabb lépés a pénzügyi életed teljes kontroll alá vonása. Ha te is az átlagemberhez hasonlóan élsz egyik hónapról a másikra és fogalmad sincs, hogy mennyit keresel és mennyit költesz és azt is mire, hogyan akarod megtervezni, hogy mi fog megváltozni a gyerek(ek) érkezésével? Ezért kezd el írni, mire mennyit költötök, fillérre pontosan, majd három hónap múlva nézzétek meg, hol mennyit tudátok megtakarítani. A gyerekekkel járó kiadásokat kérdezd meg

azoktól, akik már túl vannak rajta és még követték is a kiadásokat.

A gyerekek, mint fentebb írtam is, az első pár évben szinte semmibe nem kerülnek. Ez azért jó, mert amíg az anya otthon van velük, a kieső jövedelmet nem tetézi nagy kiadásnövekedés. Ezen túl csökkenek az egyéb kiadásaitok is, ha gyereket vállaltok. A gyerekek mellett sokkal kevésbé jártok el otthonról szórakozni, étterembe, vagy egyéb helyre. Ez persze nem látszik túl öröndetesnek első ránézésre, de anyagilag segítség. Attól se félj, hogy a későbbiekben megugrik a gyerekekre fordítandó összeg. Az életutadon a fizetésed is nő ideális esetben, nem csak a gyerekekre költött pénz. Ha nem így van, azaz nem vagy képes karriert befutni az életed során, akkor valamit nagyon rosszul csinálsz. Mert hiába tiltakozol, ha te ugyanott tartasz most, mint tartottál 5 vagy 10 éve, akkor valószínűleg két szalmaszálát sem tettél keresztbe, hogy előrébb juthass az életben. Takarítsatok meg előre. Növeljétek a havi megtakarítást a költségek terhére, ezzel is felkészülve az anya jövedelme miatti bevételkiesésre. Ha most tudtok nagyobb összegeket félretenni, az egyrészt segít felkészülni a nadrágszűj esetleg meghúzására, másrészt jól fog jönni az a pénz a gyed és a gyes alatt. Használjátok ki előre az adókedvezményeket, nyissatok önszegélyező pénztárt, amit remekül fel lehet használni gyerekszülésre, gyedre és egyébre.

Kössetek kockázati életbiztosítást legalább a családfőre, amint kiderül a terhesség.

Nézz körül otthon és add el a sok kacatot a házból. Helyet is nyersz és pénzt is. Mindkettőre nagy szükséged lesz a gyerek érkezésével. Kérj segítséget egy kisgyerekes szülőtől, mire van szükséged a gyerek első pár évében. Írd össze ezeket a dolgokat, majd kérdezd meg a gyerekes ismerőseidet, tudna-e valaki ezek közül kölcsönadni, ajándékozni, esetleg neked olcsón eladni. Elképzelni sem tudod, mennyi mindent fogsz kapni. Mi annyi ruhát kaptunk, hogy a felét sem tudtuk ráadni a gyerekre, mire kinőtte, de kádból is volt kettő és sok minden másból is.

A fennmaradó dolgokat, amiket meg kell vened, árazd be. Nézd meg a végösszeget és dönts el, hogy tudsz-e vagy akarsz-e ennyit rákölteni. Ha nem, racionalizálj, ahol lehet.

Csinálj költségvetést a szükséges dolgok megvásárlásához. Ha 13 ezer forintod jut a babaágyra, akkor felejtsd el azt a cuki nyuszis ágyat a katalógusból 50 ezerért, nézelődj az OLX-en, vagy maximum az IKEA-ban.

Nézd meg a mostani költségvetésedet (ugye van ilyened?!), hogy miről tudnál lemondani a gyerek költségeinek a javára.

Mivel a gyerekprojekt két évtizedes esemény, fontos, hogy gondold végig a következő húsz évet, azaz próbálj meg hosszú távra tervezni pénzügyileg.

Egyáltalán nem baj, ha várhatóan nem tudsz lakást venni a gyerekednek 20 éves korában, vagy az egyetemét is csak diákhitelből fogja tudni megoldani. Nem attól leszel jó szülő, hogy minden pénzedet a gyerekeidre költöd, aztán majd hetvenévesen beköltözöl

hozzájuk, mert elfelejtettél a nyugdíjadra is félretenni és éhezni nyugdijasként.

Olvass baba-mama fórumokat, blogokat, találsz hasznos tippeket arra, hogyan és min tudsz spórolni.

(Kiszámoló- egy blog a pénzügyekről – 2014.09.22.)

A tanácsadáson áttekintettük az anyagi járulékait egy gyermek megszületésének és felnevelésének. Mi mindenre kell félrerakni, hogy tudunk előre tervezni és milyen módon tudunk spórolni a gyermek ruházatán, használati tárgyain.

A tanácsadást a hallgatóság érdeklődéssel figyelte, ugyanis kiderült számukra hogy milyen anyagi vonzata is van egy gyermek felnevelésének. Sokan jelezték, hogy nem gondolták volna, hogy ekkora anyagi háttér kell hozzá, és hogy úgy gondolták sokkal egyszerűbben is meg lehet oldani a dolgot. A játékok és ruhák megőrzését ismerték, azonban nem tudták, hogy vannak használt baba-holmikat árusító boltok is. A tanácsokat és tippeket szívesen fogadták, de a tényleges összeszámlálásnál többen ledöbbsentek. Egy-két ember jelezte, hogy ezeknek az adatoknak a tudatában már lehet, másképpen gondolkodik a gyermekvállalásról, ugyanis nem képes kifizetni ezen összeget.

Saját családjukban tapasztalt gyermeki igényekre és anyagi megoldásokra is kitértünk. Szívesen meséltek a saját nézeteikről, és nem zárkóztak el az esetleges tanácsadás elől.

A témát elmondásuk alapján érdekesnek találták, azok a csoporttagok, az előző tanácsadásokon lelkesek voltak, most aktívan próbáltak részt venni. Az anyagi járulékok

felsorolásakor a legtöbben saját családjukból hozott példákkal próbálták bővíteni az elhangzottakat.

Néhányan láthatóan meglepődtek a gyermekvállalás komoly anyagi hátterén. Kitértünk a csecsemőkori igények esetén a családban meglévő tárgyak újrashasznosítására, amelynek lehetőségét sokkal jobban ismerték, mint egy teljesen magára hagyott szülői pár lehetőségeit.

Viszonylagos lelkesedésük nem csappant a gyermekvállalás felé, viszont egyértelműen nagyobb aggodalommal gondolnak a gyermek felneveléséhez szükséges anyagi hátterek megteremtésére.

Összességében a tanácsadáson résztvevők teljes odaadással követte a hallottakat. A tanácsadás vidám hangulatban telt és sokszor mosolyt csalt az arcokra. Elmondásuk alapján, nem lehetetlen megvalósítani a terveiket és nem gondolják, hogy egy gyermek olyan anyagi terhet jelenthet, amellyel nem tudna megbirkózni egy család. Kiemelték a családi segítség fontosságát. Lelkesen várják a folytatást.

A tanácsadáson résztvevő által megfogalmazott nézőpontja a témával kapcsolatban:

Ismeri az anyagi velejáróit a gyermekvállalásnak, reálisan látja a saját helyzetét is. A tényleges összegeket nem látja át, ez abból fakad, hogy nem ő rendezi a saját pénzügyeit, hanem a családja.

Tudom, hogy nagyon sokba kerül egy gyermek felnevelése, több százezer forintba. És azt a pénzt nehéz megkeresni, főleg ha valaki nem egészséges, mint én és nem tud akármilyen munkát elvégezni. A tanácsadásokon sokat beszéltünk arról, hogy miként lehet megteremteni azt az anyagi háttérrel, ami kell, és egyelőre úgy látom, az én tartalékaim és keresetem nem lenne elég.

Anno az én szüleimet is megviselte pénzügyileg, hogy megszülettem. Mondjuk azért is, mert nekem gyermekkoromban sok orvosi kezelésre és műtétre volt szükségem. Tudom, hogy nem minden gyermeknek kell ennyi orvosi ellátás, amikor megszületik, de ettől függetlenül így is sokba kerül, hiszen egy csecsemőnek elég nagy igényei vannak.

Amikor én gyermek voltam, előfordult, hogy nehezen esett ételt tenni az asztalra, és rengeteg olyan dologról kellett lemondani, amit szerettünk volna, azért, hogy tudjunk enni vagy ruházkodni. Tudom, hogy az én szüleimnek nagyon nehéz volt és emiatt félek, hogy nekem is nagyon nehéz lenne.

A tanácsadásokon megismerhettem sok olyan személyt, aki hasonló helyzetben van, mint az én családom, és ez által rengeteg megközelítést is megismerhettem. Sokan meséltek arról, hogyan oldották meg a nehezebb napokat és ez örömmel töltött el, mert így láthattam,

hogy nem kell feltétlenül lemondanom arról, hogy egy nap nekem is lehessen családom.

Tudom, hogy ha egészséges lennék, akkor sokkal könnyebb helyzetben lennék, mert sokfajta munkát elvégezhetnék, amivel többet is kereshetnék. De sajnos nekem ez nem adatott meg, de nem keseredtem el, mert tudom, hogy nem esélytelen a dolog, csak a jelenlegi helyzetemben még nem állok készen. A saját szüleimet pedig nem szeretném terhelni, úgy gondolom, van nekik elég bajuk már. Főleg hogy még nekem is segítségre van szükségem.

Ha tudnék változtatni és nem lennék más, mint a többiek, akkor biztos, hogy olyan munkát keresnék, ami mellett tudnék takarékoskodni, és így egy nap lehetne gyermekem is. Bár nem tudom, mi lenne az az összeg, amikor már stabilnak mondhatom anyagilag a helyzetemet és bevállalhatnék egy gyereket. Gondolom, nagyban függ attól is mi mindent akarok megvásárolni magamnak, meg persze a páromtól is.

A környezetemben is ezt látom, hogy mennyire sokba kerülhet egy család fenntartása. Már a saját szüleim részéről is. Meg hát rengetegszer hallani olyat is, hogy valakinek le kell mondania a karrierről, mert ugye gyermeke lett. Mondjuk, aki karriert akar, az ugye nem feltétlen vállal gyereket.

A tanácsadásokon sokféle történet hallhattam és nagyon jó érzés volt, hogy az előadó által kaptunk tanácsokat is, hogy miként lehet könnyebben megvalósítani ezt az álmot, még nekünk, beteg embereknek is. Örömmel töltött el ez az idő és remélem, hogy a tanultakat egy nap én is kipróbálhatom. (K.N.)

Nézzünk egy másik résztvevő nézőpontját:

Nincs teljesen tisztában egy gyermek felneveléséhez szükséges anyagi háttérrel, vannak ismeretei az új gyermek szükségleteit illetően, de nincs tisztában a tényleges pénzügyi vonzatával.

Igen, úgy gondolom, sokba kerül egy baba. Rengeteg ruha kell neki és pelenka. A sok játék, és az a sok babaétel se olcsó. Nem tudom, pontosan mennyibe kerül felnevelni, egy gyereket, de azt tudom, hogy elég sokba. A tanácsadásokon sokat beszélgettünk erről és úgy vettem észre, hogy tényleg sok mindent kell venni egy gyereknek, de nem teljesen lehetetlen feladat ezeket előteremteni. Főleg ha van a családban valaki, aki tud segíteni.

Az én szüleim nem meséltek arról, hogy voltak-e anyagi nehézségeik, amikor megszülettem. Én, mint gyerek nem éreztem ezt. Szerintem nem voltak gondjaink, vagy legalábbis nem akkorák. Azt tudom, hogy azért nem lett testvérem, hogy nekem jobb legyen, nem tudom, hogy ezt mire értették. De én mindig megkaptam mindent, aminek nagyon örülök. Majd én is mindent meg akarok adni az enyémnek, és szerintem nem lesz ezzel gondom. A mostani fizetésem szerintem elég lenne egy gyermekhez, de lehet, tévedek.

Mindenesetre én megpróbálnám szívesen, ha meg elakadok, anyuék biztos szívesen segítenének. Nem gondolom, hogy feltétlenül változtatnom kellene a dolgokon, hiszen van fizetésem, van otthonom, szinte mindent meg tudnék adni a babának.

Persze kellene jó pár dolog, ami nem olcsó, főleg az elején. Például babakocsi, kiságy meg az a sok pelenka. De szerintem a családom biztos segítene benne.

Biztosan akad valamerre egy kiságy, ami még használható és jó állapotban van. Pelenkát azt venni kellene, de a kenőcsök s a ruhák máshogy is beszerezhetők. Ezt a tanácsadások is megerősítették bennem, hogy nem kell mindent újonnan venni, lehet rengeteg dolgot használtan venni.

Amikor találkozok valakivel, akinek van gyereke, mindig mesélik, hogy milyen sokba kerülnek az iskolai dolgok, meg hát a sok ruha, mert milyen gyorsan nőnek a gyerekek. De hát ez is megoldható szerintem.

Szerintem nem feltétlen jár elszegényedéssel egy gyermekvállalás, hiszen olyan sok embernek van gyereke, és nem mindenki milliomos. Én úgy vélem, hogy meg lehet oldani, főleg ha igazán akarod. A tanácsadások alkalmával is ezt tapasztaltam, hiszen sokan voltunk, akik nem jómódú családokból jöttek és mégis felnevelték a gyereküket. Bennem megerősödött az érzés, hogy én képes vagyok rá, és ez nagyon jó érzés. (N.A.)

Engedjék meg, hogy megosszam Önökkel az alábbi életképet:

A fiatal párt kezdetben három gyermeket tűztek ki célul, aztán egyre lejjebb adták, olyannyira, hogy a vágyott csecsemők végül nem születnek meg. Az okok nagyon összetettek, de az egészen biztos, hogy az anyagi megfontolások erősen közrejátszanak.

A gyerekvállalásnak ugyanis ára van, rövid és hosszú távon egyaránt. A jelenlegi családtámogatási rendszer pedig alig enyhít a terheken valamit.

A baba házasságba érkezett ugyan, mégis váratlanul csöppent a családba, leginkább azért, mert a fiatal pár segítség nélkül nem tudta volna vállalni a kiadásokat. A szüleinél laknak, így se lakbérre, se élelemre nem kell költeniük, ez nagyon nagy segítség, de valójában egyáltalán nem jó érzés, mert így nem tudnak igazán felnőttként élni.

A férjnek nincs jó keresete, így azt gondolták, még várnak a gyerekvállalással. Nem így hozta az élet, de mivel vágytak erre a kisbabára, ezért meg kellett valahogy oldanunk a helyzetet. A gyerekruhákat, babaholmikát jórészt kapták, ezzel szerencsájük volt, a szülésnek azonban voltak megúszhatatlan költségei.

Most a kicsi születése után azzal kell számolni, hogy az anya fizetése kiesik, és mivel nem volt meg a gyed igényléséhez szükséges napjainak száma, ezért csak gyeset fog kapni, ami nagyon kis összeg. Nehéz időszak vár a családra, anyagilag legalábbis.

A terhek azonban korántsem érnek véget ezzel. A legnagyobb gondot még csak nem is közvetlenül a gyerekekkel kapcsolatos kiadások jelentik, hanem az, hogy az egyik kereset kiesik, és a család általános anyagi státuszától függ, hogy ezt a helyzetet meddig képesek elviselni.

A nők visszatérése a munkaerőpiacra sok nehézségbe ütközik, így a családok a gyerekvállalással gyakran egészen kilátástalan anyagi helyzetbe kerülnek.

A megoldás érdekében többek között arra volna szükség, hogy minden anya számára, aki dolgozni szeretne, vagy erre kényszerül, biztosítva legyen a gyermeke napközbeni ellátása. Ehhez a jelenleginél sokkal több bölcsődei férőhelyre, családi napközire volna szükség.

A bölcsődékben évek óta küzdenek a túlszűfoltással, a férőhelyek száma meg sem közelíti az igényeket.

Már a létező összes tartalékát felélte a család. Muszáj visszamenni dolgozni. Segítségük nincs, a nagyszülők távol élnek.

Ezért kényszermegoldás születik, olyan munkát vállalnak a szülők, ahol váltott műszakban dolgoznak, így a gyermekre folyamatosan tudnak figyelni, nevelni, talán anyagilag is erősödnek...

Hogy mikor fognak találkozni és mikor tudnak közös programokat megélni, meddig tudják ezt az utat járni? Fogalmuk sincs...

Gyermekvállalás és munkahely

Hogy mikor ideális vagy alkalmas egy kisbaba érkezése a családba? A legtöbben egyfajta (vélt?) anyagi biztonságtól teszik függővé – vagy legalábbis szeretnék. Majd ha lesz saját lakásom, majd ha keresek havonta ötszázezret, majd ha kifizettem a hitelem, majd miután összeházasodtunk. Ezen túl van még számtalan szubjektív érv is, mint például: majd ha a barátom/barátnőm is túl van rajta, majd ha anyámék már nagyon nyaggatnak, majd ha már nem akarok bulizni; lehetne sorolni.

Azt hiszem, azért mégis, az anyagiak azok, ami a legtöbbeket elriaszt ettől az egésztől. És érthető is ez: mindenki szeretne legalább stabil alapokat a lába alatt-, és egy tetőt a saját és gyermeke feje felett tudni. Azaz, nem feltétlenül albérletbe szeretnék berendezni az álom babaszobát.

És egyébként is: mi van azokkal, akik nem lehetnek ügyfelei a szülőbank-nak? Azaz, akiket nem tudnak támogatni a szülei? Így hát, a (viszonylagos?) jólétért, legtöbbször, mindkét fél, a leendő anya és az apa is dolgozni kénytelen. Ezzel mind a férfiaknál – náluk ez talán kisebb probléma-, mind a nőknél kitolódik a gyerekvállalás ideje.

És itt már rá is léptünk a lejtőre, ami előbb-utóbb útelágazáshoz fog érni. Merthogy, két teljes értékű fizetésből azért már meg lehet élni.

Ezzel megszokunk egy életszínvonalat, egy kényelmi szintet. Amit ugye lejjebb nem akarunk majd adni. Hozzászokunk, hogy akkor jövünk, megyünk, amikor akarunk. Oda, ahova akarunk. Egy gyerek azonban egy csomó lemondással jár. Anyagiakban és életstílusban is. És időben. Főleg időben.

A nagy kérdés, hogy meddig válasszuk a piros kapszulát? Meddig éljünk magunknak, a kényelmünknek, a karrierünknek? És mikor vegyük be a kék kapszulát, mikor mondhatjuk nyugodt szívvel, hogy jöhet a baba?

Saját tapasztalat alapján állíthatom: hülyeség az, hogy nincs „legalkalmasabb idő” a gyerekvállalásra. Mert, ha józanésszel mérlegelünk, van. Kinek-kinek melyik a legmegfelelőbb, de van. Tudod, amikor úgy minden szükséges dolog együtt áll. Jó a melótok, szerelem van, és hely is van a fészekben. De ha ez a szentháromság borul, akkor jön a dilemma.

Sokak szerint az, hogy tisztességesen várd gyermeked, alsó hangon ötszázezer forintos beszerzésre van szükség. Nem akarom elbogatellizálni a kérdést, ugyanakkor ezt úgy módosítanám, hogy legfeljebb ennyi. Ha okos vagy és ügyes. Azzal, hogy ha a kéket választod, azaz a gyermekvállalást, akkor nagyon komoly anyagi terhekkal számolhatsz. Már a várandósság alatt a szükséges vizsgálatok, a helyes étrend és megfelelő vitaminok biztosítása is havonta elég szép összeget jelent. Ha a megfelelő körülmények, a babaszoba kialakítása is a szülők előtt áll, ez további anyagi terhet jelent. Persze némi előre gondolkodással és takarékoskodással felvértezve hozzájárulhatunk ahhoz, hogy ezek a költségek ne derült égből villámcsapásként szakadjanak a nyakunkba, amikor már mondjuk úton van a csemete. A tervezés és józan gondolkodás természetesen végigkísérheti az egész folyamatot, ezzel szinte kiküszöbölve a váratlan, nagyobb összegű kiadásokat.

Ha a babaeszközök beszerzésénél odafigyelünk arra, hogy ne az utolsó pillanatban, csillagászati áron vegyünk meg valamit, akkor ezzel is nagyon sok pénz maradhat a

zsebben. Szóval, ha csak a pénz az, amiről úgy gondolja egy fiatal pár, hogy akadálya lehet a gyermekvállalásuknak és még emiatt halasztgatják, akkor a jó hír az, hogy egy gyermekhez nem feltétlenül szükséges milliókkal rendelkezni a bankszámlán.

Más kérdés a munkahely megtartása és a fiatal anyuka, már kisgyermek melletti munkába való visszatérése. Ez nem kis fejtörést tud okozni egy fiatal pár számára. Úgy vélem, talán nem is konkrétan a pénz kérdése, hanem ez a sarkalatos pont az, ami a fiatalokat igencsak elbizonytalanítja: nem érzik azt a biztonságot, hogy egy kicsi gyermek mellett is biztosítva lesz a munkájuk és a havi jövedelmük. Hiszen egy fizetés jószerivel teljesen kiesik.

Az életstílus teljesen egyénfüggő. Ha elég erős a szerelem és le tudsz mondani az eddigi kikapcsolódásokról-dorbézolásokról, király. Ha nem, akkor nem: piros pirula és nincs baba.

Mert mi van abban az esetben, ha egy szerelmespár egyik tagja úgy gondolja, hogy neki a saját szabadsága még fontosabb egy leendő gyermeknél?

Hát, ez okozhat a kapcsolatban némi galibát. Mindenesetre egy gyermekvállalás alapja a teljes egyetértés ebben a kérdésben. Ha az egyik fél úgy érzi, a dolog rá lett erőltetve és úgy esett „teherbe”, mint „vakló” a gödörbe, hát ez a nagy szerelem végét is jelentheti, akár még csak úton van a baba, akár már megszületett.

Azt pedig azért lássuk be, egy gyermeknek mindkét szülőjére szüksége van. Ez talán mindennél fontosabb, és azt kell, hogy mondjam, nincs az a pénz, ami a hiányzó szülőt helyettesítheti. Itt pedig nem csak a tékozló apákra gondolok!

Nem egy, nem két olyan anyuka van, aki bizony a harmincas évei végén, szinte csak presztízből szül gyermeket, hogy elmondhassa magáról: ő nem csak a karrierre képes, hanem ezt is tökéletesen megoldja. Ő ugyan testileg jelen lesz a gyermeke életében, és az is lehet, hogy az anyagiak teljes biztonságában lubickol a kicsi, de a szülei ebben az esetben nem feltétlenül nyújtják lelki és érzelmi szempontból számára a szükséges gondoskodást. Persze, ez közel sem törvényszerű, de mind láttunk már karón varjút, igaz?

A döntésben egy szempont legyen a legfontosabb: a két szülő teljes szívből akarja a gyermeket, és vállalja ennek az érzelmi és gondoskodási következményeit és feladatait is a gyermek egész életére!

Egy kisgyerek nem egy „csomag”, amit otthagysz a pályaudvaron, ha nincs kedved cipelni, majd akkor mész érte, amikor eszedbe jut.

Ha megszületett, onnantól életed végéig elválaszthatatlan része az életednek. És vállalnod kell azt, hogy olyan gyermekké válik, amilyenné TE neveled.

Továbbá semmiféle illúziód se legyen: a gyermektől életed vége felé azt fogod visszakapni, amit nyújtottál számára. Tehát, ha idősek otthonában kötsz ki és feléd se néz, akkor már késő, ezt jól védj az eszedbe, mielőtt döntesz.

Szóval, hogy mikor alkalmas egy kisbaba érkezése, azt ritkán dönti el a környezet. És bár a körülmények sem mindig adottak, azokon még lehet segíteni, míg eltelik az a kilenc hónap. Ez az idő sok mindenre elég. De egy valamire nem elég a kilenc hónap sem. Arra, hogy elfogadjuk a helyzetet akkor, ha ezt a várandósságot nem akartuk igazán.

Egy gyermek sosem kéri a szüleit arra, hogy megszülethessen. Az Ő világrajövele mindig a szülők döntése és felelőssége.

Szóval: felelős döntést kívánok mindenkinek!

Gyerekvállalás: téved, aki azt hiszi, hogy számít a pénz!

BABANET oldal 2017. július 19.

A tanácsadás alkalmával a gyerekvállalás és munkahely összeegyeztetéséhez szükséges lépéseket beszéltük meg. Milyen alternatívák vannak egy család és egy egyedülálló szülő esetén. Hogy tudnak segíteni a családtagok (nagyszülők, testvérek).

A csoport tagjai aktív részesei próbáltak lenni a tanácsadásnak, ami abban nyilvánult meg, hogy saját családjuk esetén illetve a saját gyermekkori élményeket mesélték el lelkesen. Átbeszéltük a bölcsőde és óvoda adta lehetőségeket és ezeknek a rendszerét. A résztvevők között sokan a bölcsőde és óvoda megoldásait tartották jobbnak, elmondásuk alapján nagyobb szociális érzékre nevelik a gyermekeket. A legtöbben nyitottan álltak ezekhez, míg volt, aki a családi felvigyázás pártján álltak. Volt, aki kijelentette, hogy rossz hatással van a gyermekre, ha bölcsődébe kerül. Megvitattuk a különböző nézőpontokat és a családi hozzáállás részleteit.

Többen a családi összetartozás pártján álltak. Mivel többen is jelezték, hogy egyedülálló szülővel nevelkedtek fel így ez a kérdés részletesebben is terítékre került.

A hallgatóság a családjaikban érzékelhető megoldásokat mesélve sok mosolyt láthattunk az arcokon. Testvéreik és szülei példáján keresztül sok megközelítést megismerhettünk. A beszélgetésekbe jóval többen csatlakoztak, mint az előző tanácsadások alkalmával. A hozzáállásuk is sokkal nyitottabb volt.

A csoporttagok tudtak példát felhozni az életből. Mind a családi, mind az alternatív megoldások előkerültek. Megvizsgáltuk a különböző nézőpontok általi előnyöket és hátrányokat egyaránt.

Az előadáson jelen lévő csoport örömmel vett részt az előadáson, ami abban nyilvánult meg, hogy lelkesen és nagy figyelemmel követték a hallottakat.

Elmondásuk alapján hasznosnak találták a hallottakat. A véleményeiket szívesen osztották meg egymással, és nem támadták a más nézőponttal rendelkezőket sem. Az előadás aktív beszélgetéssel zárult, a csoport még szívesen folytatta volna ezt a témát.

A tanácsadáson résztvevő által megfogalmazott nézőpontja a témával kapcsolatban:

5 fős család, dolgozó szülőkkel.

Mi sokan vagyunk otthon, három gyerek és ugye mi. Amikor az első gyermekem megszületett, anyagilag talán az volt a legnehezebb, ugyanis mindenből kellett egy új, a másik két fiamnál már tudtuk használni ugyanazokat a dolgokat. Én ugyebár otthon maradtam az első néhány évben, ami a második fiammal elhúzódott tovább. A párom próbált minden tőle telhetőt megtenni, többször vállalt túlórát. Voltak nehezebb időszakok, de szerencsére nem jelentkezett komoly gond.

A tanácsadások előtt is hallottam már a különböző családi támogatásokról, amivel az anyukák helyzetét szeretnék könnyíteni, mert az anyaság is egy munka, és nem mindig marad energia mellette dolgozni. De amikor elég idősek lettek a gyermekeim, hogy óvodába menjenek, természetesen óvodába jártak, és nem feltétlen a munka miatt, hanem hogy szocializálódjanak.

Végül én is beálltam dolgozni, de szerencsére olyan munkahelyet találtam, ahol nem probléma, hogy több gyerekes anyuka vagyok.

Szerintem nagyon fontos, hogy egy munkahelyen ne rosszallóan nézzenek rám, azért mert vállaltam három gyereket.

Igen, a gyerekek miatt néha kikérőt kell kérnem, mert szülői értekezlet van, vagy csak épp fellép a nagyfiam egy iskolai rendezvényen.

A jelenlegi munkahelyem megértő ezzel kapcsolatban.

Szerintem egyébként teljesen összeegyeztethető az, hogy valaki családot szeretne, és közben dolgoznia kell.

De persze ez nagyban függ a hozzáállástól, vannak, akik nem értenének velem egyet. Én úgy vélem, hogy nekem is kell az, hogy visszatérhessek a munka világába, és a gyermekemnek is jobb, ha nem vagyunk összezárva egész nap.

Tudom, hogy sajnos nem minden munkahely ugyanolyan. Én úgy vettem észre, hogy a legtöbb helyen igenis másképpen kezelnek téged, ha anyuka vagy.

Már mielőtt az lennél, másképp kezelnek, csak mert nő vagy és egy nap úgyis anyuka leszel és akkor majd fizetni kell neked, amíg nem dolgozol.

Gondolom rengeteg munkahely ezért is szereti jobban a férfi munkaerőt. Nekem szerencsém van ezen a téren.

El tudom vinni a gyerekem orvoshoz, ha beteg. Nem kell szabadnapot kivennem, csak arra az egy órára elmegyek. És nyáron, amikor a gyerekek nincsenek iskolában, akkor sincs probléma, nem kell egész nyárra a nagyszülőkhöz menniük a gyerekeknek, mert be tudnak velem jönni, és a munkahelyemen tölteni azt a napot.

Az előadások alatt megismerhettem sok nézőpontot, és hallhattam tippeket is a gyerekek lefoglalására, amíg nekem, mondjuk otthon, dolgozni kell. Szívesen hallgattam a történeteket és a jó tanácsokat, és én is elmesélhettem az én véleményem és adhattam ötletet másoknak.

Emiatt pedig remekül érzem magam és remélem még lesz szerencsém az életben ilyen foglalkozáson részt venni.(O.T.)

Nézzünk egy másik résztvevő nézőpontját:

Elvált szülők gyermeke, egyedülálló szülő mellett nevedett.

Én még nem vagyok anyuka, de azt hiszem, tudom, milyen nehéz lehet a munkát és a gyermeket összeegyeztetni. Nekem a szüleim elváltak, amikor 10 éves voltam, és bátyámmal és anyukámmal éltük a mi kis életünket.

Egyszer volt igazán nehéz pedig már nem is voltunk kicsik, amikor anya elvesztette az állását és egy új dologban kellett kipróbálnia magát.

Anyu sokat mesélt a dolgok menetéről, így én a tanácsadások előtt innen szereztem a tudásom. De a tanácsadások meséltek új dolgokat. Lehet, hogy ezek még nem voltak anyu idejében, úgy tűnik nekem kicsit több lehetőségem van, mint amikor neki volt.

Amikor nálunk megszületett a bátyám, akkor anyu elmondása alapján, jött egy kicsit nehezebb időszak. Mivel anyu tanárnő volt, így a lehető legkevesebb időt akart kimaradni a suliból.

Amint lehetett bölcsibe is adta a testvérem, hogy visszamehessen dolgozni. Még szerencse, hogy ahol anyu dolgozott iskola, ott volt egy bölcsi és óvoda is.

Nálam ugyanígy jártak el. Én úgy gondolom, egy munkahelynek meg kellene értenie, ha egy nő anyuka lesz, és segíteni, hiszen így lesz majd következő generáció, aki dolgozik, amikor ők már nem.

Az biztos, hogy ha majd én is anyuka leszek, akkor én is visszaakarok majd menni dolgozni, és a bölcsődék és az óvodák ebben nagy segítségünkre vannak.

Remélem, majd nem kezelnek másképp engem, mert anyuka vagyok. Nem tudom. Anya erről nem annyira mesélt, mert hát a tanárok közül sokan szülők, így nem érzékelődik annyira a különbség.

Egyelőre azt érzékelem, hogy vannak munkahelyek, ahol nem probléma, ha valaki termékeny és lehetőség van arra, hogy egy nap lesz valaki a pocakban, míg máshol probléma.

Mondjuk értem én, miért nem szeretik a munkáltatók az ilyen helyzetet. Ha valaki szülő, akkor sokkal fáradtabb. Hiszen otthon is helyt kell állni. És a gyermek sokszor le tudja szívni az ember energiáját. De éppen ez is megelőzhető.

A tanácsadásokon is beszéltünk erről. Hogy milyen módszerekkel lehet helyt állni mindenhol és mi kell ahhoz, hogy ezt a testünk is tudja követni. Amikor beszélgettünk és elhangzott sok történet, akkor is hallottam olyan szülőt, akinek ez nem volt gond.

Úgyhogy remélem nekem se lesz. Legalábbis megpróbálom én is. A párom is biztos segíteni fog.

*Azt gondolom, hogy ha a két szülő közösen fog össze és egy közös projektként tekintenek erre, mint gyermeknevelés, akkor senki sem állíthatja meg őket!
(B.T.)*

Anyagi ösztönzők

A CSALÁDTÁMOGATÁSOK RENDSZERE A gyermekvállalás azon túl, hogy az ember életében a legörömtelibb esemény, felelősséggel is jár. Ennek könnyebbé tételében segít az állam szociális ellátórendszere, amely anyagi javakkal támogatja azokat a szülőket, akik új életet adnak a nemzetnek. A gyermekvállalást megelőzően minden szülő szeretne tisztában lenni azzal, hogy a gyermeke megszületését követően milyen családtámogatásokban részesülhet, akár első, akár második, akár harmadik vagy akár további gyermekekről is legyen szó.

Sajnos eddig nem volt olyan dokumentum, amiből a szülők egy átfogó képet kaphattak volna a családtámogatási rendszerről, ám ebben a dokumentumban végre megtalálható minden olyan pénzbeli juttatással járó családtámogatási forma, ami megilletheti a szülőket.

A családtámogatások aszerint kerültek csoportosításra, hogy mik azok, amik mindenkinek járnak, illetve mik azok, amik feltételekhez kötöttek.

Részletesen kifejtve csak az egyszeri vagy rendszeres pénzbeli juttatásokkal járó formákat tartalmazza a dokumentum.

Minden gyermek után alanyi jogon (mindenkinek) járó családtámogatási formák:

- BABAKÖTVÉNY (egyszeri pénzbeli juttatás)
- CSALÁDI PÓTLÉK (rendszeres pénzbeli juttatás)
- GYERMEKGONDOZÁST SEGÍTŐ ELLÁTÁS (GYES) (rendszeres pénzbeli juttatás)
- GYERMEK UTÁN JÁRÓ SZABADNAP

Feltételekhez kötött családtámogatási formák:

- ANYASÁGI TÁMOGATÁS
(egyszeri pénzbeli juttatás)
- CSALÁDI ADÓKEDVEZMÉNY
- CSALÁDI OTTHONTEREMTÉSI KEDVEZMÉNY (CSOK)
- CSECSEMŐGONDOZÁSI DÍJ (CSED)
(rendszeres pénzbeli juttatás)
- ÉTKEZÉSI DÍJ KEDVEZMÉNY
- GYERMEKÁPOLÁSI TÁPPÉNZ (GYÁP)
- GYERMEKGONDOZÁSI DÍJ (GYED)
(rendszeres pénzbeli juttatás)
- GYERMEKNEVELÉSI TÁMOGATÁS (GYET)
(rendszeres pénzbeli juttatás)
- GYERMEKVÉDELMI KEDVEZMÉNY
- NAGYCSALÁDOSOK FÖLDGÁZ
KEDVEZMÉNYE
- TANKÖNYV TÁMOGATÁS

ANYASÁGI TÁMOGATÁS Egyszeri anyagi juttatás az anyasági támogatás, vagy más néven kelengyepénz, születési támogatás.

BABAKÖTVÉNY 2006. január 1. napjától kezdődően minden megszületett magyar állampolgárságú és magyarországi lakóhellyel rendelkező gyermekek részére az állam egyszeri életkezdségi támogatást biztosít azért, hogy a 18. életév betöltése után könnyebb legyen az életkezdsése akár a továbbtanulás, akár a pályaválasztás, akár az otthonteremtés, akár a családalapítás tekintetében.

CSECSEMŐGONDOZÁSI DÍJ (CSED) 2015. január 1. napjától a terhességi gyermekágyi segélyt (TGYÁS) felváltotta a csecsemőgondozási díj (CSED).

GYERMEKGONDOZÁSI DÍJ (GYED) A családtámogatások egyik legfontosabb típusa a GYED. 2014. január 1. napjától kezdődően ez a díj kiegészült a GYED Extrával, ami tartalmazza a diplomás GYED-et.

GYERMEKGONDOZÁST SEGÍTŐ ELLÁTÁS (GYES) GYES-t a szülő vagy a gyám kaphatja a gyermek 3. életévének betöltéséig. Munkaviszonytól függetlenül, minden szülőnek jár a GYES! Ikergyermekek esetén a tankötelessé válás évének végéig, de maximum a 10. életév betöltéséig. A tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos gyermek után szintén a 10. életév betöltéséig jár.

CSALÁDI PÓTLÉK A családi pótléknak két típusa van: a nevelési ellátást a még nem tanköteles, az iskoláztatási támogatást pedig a tanköteles, illetve a már nem

tanköteles, de közoktatási intézményben tanulmányokat folytató gyermekek után folyósítják.

GYERMEKNEVELÉSI TÁMOGATÁS (GYET) A GYET köznyelvben elhíresült elnevezése a főállású anyaság, azonban ez némileg helytelen, hiszen a gyermeket közös háztartásban nevelő szülők bármelyike igénybe veheti ezt az ellátást. Ráadásul a támogatásra való jogosultságot nem érinti a gyermekek óvodában, iskolai napköziben történő elhelyezése sem.

ÖSSZEFOGLALÁS:

Az anyasági támogatás a szülést követő 6 hónapon belül egyszeri 64125 forintot jelent.

A babakötvény támogatás összege minden gyermek után egyszeri 42500 forint.

A csecsemőgondozási díj (CSED) a szülést követő 24 hétig jár, és a napi jövedelem 70%-át jelenti.

A családi pótlék a születést követően a gyermek 16. évéig (továbbtanulás esetén 20. évéig) havonta jár. 1 gyermek esetén 12200 forint, 2 gyermek esetén gyermekenként 13300,- forint, 3 vagy több gyermek esetén gyermekenként 16000 forint.

A gyermekgondozási díj (GYED) a szülést követő 24 hét, azaz a CSED lejártát követő naptól, legfeljebb a gyermek 2. életévének betöltéséig jár, összege a napi jövedelem 70%-a.

A gyermekgondozást segítő ellátás (GYES) minden gyermek után a 3. életév betöltéséig jár, összege 2017-ben havi nettó 25650 Ft.

A gyermeknevelési támogatás (GYET) 3 vagy több kiskorú gyermek után jár, összege 2017-ben havi nettó 25650 Ft.

(www.csaladtamogatasok.hu, Dr. Aukszi Tamás)



A tanácsadás a gyermekvállalásra kapható állami támogatásokról és a vele járó anyagi kiadások miatti másodállásra ösztönző tényezőkről szólt. Mindkét oldalt megközelítve, több nézőpontot is átvizsgálta részleteztük ki a témát.

A résztvevő csoporttagok nagy figyelemmel hallgatták az előadáson elhangzottakat. A CSOK és egyéb juttatások áttárgyalásánál nagy csodálkozás volt a reakció, mikor megtudták, a támogatás elvárásainak részleteit. Többen vallották, hogy vállalnának plusz munkát, bár nem szívesen, ugyanis úgy nem maradna idejük sok mindenre, ami számukra a kikapcsolódást, feltöltődést

jelenti. Nem mindenki ismerte milyen nehézségekkel jár egy gyermek s milyen segítséghez juthatnak anyagilag.

A résztvevők a családjaik és ismerőseik által kisebb mértékű ismeretekhez már jutottak, de egyértelműen szükség volt a tudásuk fejlesztésére. Az állami támogatások részleteinél többet időztünk, hogy érthetőbb legyen.

Az állami támogatások jobban vonzották őket, mint az esetleges másodállás gondolata.

Szinte mindenki jelezte, hogy nem szívesen vállalnának plusz munkát, így anyagilag nem is állnak készen egy gyermek érkezésére.

A családi támogatás és segítség, mint elsődleges szempont előkerült, azonban a tények érzékeltetése után sok döbbséget láthattunk.

A csoport tagjai érdeklődéssel hallgatták a részleteket, de többször is jelezték, hogy nem értik, nem látják át a rendszert.

Próbáltuk megközelíteni egy egyszerűbb szemszögből, így is fennakadtunk az apróságokon. A családi példákön át levezettük a rendszer folyamatát, így egy kicsit érthetőbbé vált.

Többször elvesztette a csoport az érdeklődését, főleg a részletek esetén, így olykor a csoport hangulata viszonylag unott volt.

Egyértelműen kifejeződött az ismeretek hiánya, de a tanácsadás alkalmával, amit csak tudtunk pótolunk.

A részletekre való kitérés során többen is jelezték, hogy nem értik, nem látják át a rendszert, így nagyobb hangsúlyt fektettünk e részek megértésére.

Elmondásuk alapján, nem élvezték annyira ezt a témát, ugyanis túlságosan komplikáltnak ítélték.

A tanácsadáson résztvevő által megfogalmazott nézőpontja a témával kapcsolatban:

Tudom, hogy sokba kerül egy gyermek. Én most jelenleg két helyen is dolgozom, de tudom, hogy így sem lenne elég a fizetésem, főleg ha a párom nem is dolgozik. Még nincs családom, de majd ha egy nap szeretnék, akkor jobban oda kell tennem magam.

Mondjuk eddig azt hittem, hogy ha ebbe a helyzetbe kerülök, akkor úgymond egyedül maradok. Oké, hogy segít a család meg minden, de mi a helyzet azzal, hogyha nem tudnak? Ha ők is rosszul élnek és mi is?

A tanácsadások előtt csak ez járt a fejemben, amikor valaki felhozta a gyerek témát. Mi nem élünk jól, és nehéz néha egy-két hónap. Na már most, ebben a helyzetben nem igazán vállalnék gyereket. Viszont a tanácsadásokon, sok okos gondolatot hallhattam.

Amikor rájöttem, hogy milyen segítséget nyújt az állam, akkor megnyugodtam. Vannak lehetőségek. Nem a legjobbak, és nem is váltják meg a világot, de segítség. Hiszen ha otthon marad a feleségem, és nem dolgozik, amíg a gyerek kicsi, akkor az a kicsi anyagi segítség is jól jön.

Hogy ez engem mennyire ösztönözne arra, hogy bevállaljak egy gyereket?

Szerintem nem ezen kell múlnia a dolognak. Nem szabad csak pénzként tekinteni rájuk, ők a gyerekeink, nem holmi áru. De a gondolat, hogy ad valamit az állam azért nem rossz.

Ez mégiscsak egy fix összeg, amivel lehet rendelkezni minden hónapban. És lehet belőle ételt meg ruhát venni.

Amikor én kicsi voltam, akkor is voltak ilyenek. És tudom, hogy anyuéknak jól jött. Nem tudom akkoriban mennyi volt, de ha mostani helyzetet nézném, szerintem most többet ad az állam.

Ami persze ösztönző is lehet főleg a fiataloknak. Hallottam is olyan történeteket, hogy valakik azért vállaltak sok gyereket, mert sok pénzt kaptak utánuk.

Erre annyit tudok mondani, hogy egészségükre. Én nem hiszem, hogy ezt választanám, bár igen csábító, hogy ha x számú gyereked van, akkor több támogatás jár. De szerintem akkor sem ez a fontos.

Én szerető családot szeretnék. Jó volt hallani az elbeszélgetések alkalmával, hogy nem csak én vagyok ezzel így. Sok ember ezt gondolta, és ennek örülök.

Biztos rengeteg embernek segített, hogy hallhatták nem ők az egyedüliek, akik így látják a világot.

Engem a tanácsadások arra bátorítottak, hogy ne adjam fel, és ne felejtsem el, mi is az igazi célom. A kilátástalanságból húzott ki egy kicsit, kezdtem már lemondani arról, hogy valaha elérjem a célom.

Még egy lánnyal is sikerült megismerkednek ez idő alatt. Hasonlóan gondolkodunk.

Remélem, hogy másoknak is annyira segít ez a program, mint nekem.

Nézzünk egy másik résztvevő nézőpontját:

Mi sokan vagyunk otthon. Négyen vagyunk testvérek és mama is nálunk lakik. Nálunk minden fillért meg kell kétszer számolni. Mondjuk, anya nem sokat panaszkodott, szerencsére apa munkája nem hozz rosszul a házhoz.

Mikor a harmadik testvérem megszületett, én elkezdtem aggódni, hogy nekem lesz rosszabb dolgom. Tudja tinédzser voltam, ilyenkor butaságokat gondol az ember.

Most már tudom, hogy nem így van. Anyu egyszer elmesélte, hogy miért is merték bevállalni a legkisebb testvérem. Mesélt az állami támogatásokról, ami akkoriban felvillanyozott, mert úgy éreztem, hogy akkor nekem is könnyebb dolgom lesz.

De persze a tanácsadásokon, azért rá kellett jönnöm, hogy habár segítséget kap az ember, de nem lehet abból felépíteni egy családot.

Sok fajta történetet hallottam és nagyon sok új információt osztottak meg velem, ami jól jött. Például rájöttem, hogy sokkal fontosabb az, hogy anyagilag meg legyünk alapozva, mert az nagyobb segítség lesz majd, mint amit az állam tud adni.

Meg kell próbálni félre rakni, mert másképpen nem biztos, hogy elég lesz.

Mondjuk, az én családom biztos sokat tud majd segíteni, mivel anyu szinte mindent elrakott, amit mi használtunk kicsiként. Még a sok gyerekkönyv is meg van. A ruhákról és bútorokról nem is beszélve.

Majd azokat biztos kölcsönadják, amíg a saját gyerekem el nem ér abba a korba, hogy saját dolgokat akar.

Kicsit csalódtam, az az igazság, amikor ezekről hallottam, mivel mi sokan voltunk, így több juttatást kaptunk. Azt hittem ez egy gyerek esetében is megvan, de rá kellett jönnöm, hogy nem.

Annak örülök viszont, hogy most jutottam ehhez az információhoz és nem akkor, amikor már úton a gyerek.

Elég kellemetlen lett volna. Így legalább tudok előre gondolkodni.

A tanácsadásokon résztvevők között sokan voltak, akik nem olyan családban nőttek fel, mint én, és meglepődötten hallgatták, amikor én meséltem el a mi családunk történetét.

Volt, aki meg is jegyezte, hogy biztos nagyon nehéz volt. Én úgy vélem a több gyermek nem nagyobb gond, csak kicsit több energiát igényel.

Én is majd nagycsaládot szeretnék, gyerekként én nagyon szerettem, hogy sok testvérem volt. És annak a gondolata, hogy ezt esetleg meg is tehetem, mert nem csak én maradok meg a családom, hogy megoldjuk ezt a helyzetet az eléggé megnyugtató.

Örömmel vettem részt a tanácsadásokon, és rengeteg embert megismerhettem így.

Jól telt ez az időszak, sok új okosságot hallhattam, amik szerintem a legjobb időkben jöttek az életemben.

Családi szerepek- több generáció



Szerepek és határok – élet a többgenerációs családban
Huszonévesen már elképzelése kell legyen a fiatalnak arról, ő hogyan akar élni: követi-e azt a mintát, hogy a nagyszülőkkel kiegészülve alapít családot, vagy egy könnyebbnek tűnő távolságot vesz a felmenőitől.

Akkor sem könnyű kérdés ez, ha tapasztalat nélkül kell választani, és akkor sem, ha előnyét is, hátrányát is ismeri a többgenerációs együttélésnek.

Milyen előnye van az együttélésnek gyerekkorban, hogy látja ezt a gyerek?

A kéznél lévő nagymama is ugyanúgy süt, ahogy a távollévők szoktak, és az mindenképpen előny, hogy az együttléteket nem kell szervezni, nem kell külön kitalálni,

hogyan töltsünk egy ünnepet. A gyerekeknek a mama még egy felnőtt, akihez tud fordulni.

Milyen előnye van ma?

A család oldja meg a nagyszülő magányát, közel van a családjához és nem kell utaznia, hogyha látni akarja gyermekeit. Így a szülőknek se kell, küzdeni azzal, hogy menni kéne hozzá, de mikor, hogy oldják meg. Úgy gondolom, a felnőtt gyerekeknek az idős szülők felé, ha azok távol élnek, mindig van egy kis lelkiismeret furdalásuk, hogy nem tudnak eleget együtt lenni, és mindig nagy szervezés a rendszeres és gyakori látogatásokat megoldani, s sose elegendő az, amennyit találkoznak.

“Bizonyos távolság nagyon jót tud tenni az emberi kapcsolatoknak”

– Mi az, ami nehézség ebben, ha van egyáltalán?

Meg kell tanulni egymás életterét tisztelni és nem próbálni megváltoztatni egymást.

Nehéz az alkalmazkodás, de mennyire ez a kulcsa a nyugodt hétköznapiaknak. Ha Magyarországon ma is a többgenerációs család lenne a természetes, ha mindenki így élne, akkor biztosan több stratégiánk lenne jól csinálni, és maga a természetessége lendítene át egy csomó problémán.

“Rendszerint a szerepféltés áll a háttérben”

Cziglán Karolina, pszichológus szerint egyszerre lehetőségek és veszélyek forrása, ha több generáció él együtt. A legfontosabb feladat, hogy a szülők és nagyszülők generációja hasonlóan értékelje, mi a szerepe, helye a családban. Ha csak szülők és gyerekek élnek együtt, bizonyos szempontból egyszerűbb a szerepek értelmezése. Hiszen csupán egy pár képviseli a felnőtt generációt, nyilvánvaló, hogy ők a család irányítói. Többgenerációs együttélés esetén ütközés lehet abban, ki tekinti magát házigazdának, családfőnek.

Az idősebbek át tudnak-e adni bizonyos döntéseket a középső szintnek, vagy ragaszkodnak régi szülői szerepükhöz, ahhoz, hogy ők, akik a lényegesebb ügyekről rendelkezhetnek.

Amikor azt látjuk, hogy csip-csup kérdésekből vére menő viták alakulnak ki, rendszerint a szerepfeltés áll a háttérben.

Gondosan tisztázott határok

A többgenerációs családmoddellnek ugyanakkor nyilvánvaló előnyei vannak, ha sikerül kialakítani a békés együttélés kereteit, mindenki nagyobb biztonságban érezheti magát. Az idősebbek számára támasz a középső réteg, akik sok esetben jobban eligazodnak a világ dolgaiban. A középső generációnak nagy könnyebbség a gyermeknevelésben, ha kéznél van a segítség. A gyerekek is gazdagodnak vele, ha rendszeres kapcsolatban állnak a nagyszülőkkel, így még több törődést, odafigyelést kapnak. Ahhoz, hogy ez az állapot megvalósulhasson, a határok tisztázottságára van szükség, arra, hogy mindenki tudja, mibe szólhat bele, mi az ő területe. Természetesen gyakorlati feltételek is szükségesek, olyan tér, ami biztosítja mindenki magánszféráját.

Olykor felvetődik, nem rejti-e magában több generáció együttélése a veszélyt, hogy a pár egyik vagy mindkét tagja képtelen leválni szüleiről, és a házastárs úgy éli meg, párja nem kettőjüket tekinti a legszorosabb alapegységnek. Azonban ezt a problémát nem az együttélés okozza, hanem az érzelmi éretlenség. A tapasztalat szerint akár másik városban vagy országban élő szülőkkel kapcsolatban is felmerülhet ez a probléma, amit a házastárs megérez, még ha a szülők nincsenek is fizikailag jelen.

Babafalva.hu - 2012.07.02.

A tanácsadáson a nagycsaládos szerepeket beszéltük át, egészen a dédnagyszülők generációjáig. Kinek milyen feladatai lehetnek, milyen kapcsolatban állhatnak a családtagok.

A csoport nagy örömmel és lelkesedéssel vetette magát bele a témába. Minden tagja előszeretettel mesélt az otthoni szokásokról és szerepekről, a családjaik körében tapasztalható szerepfelosztás rendszeréről.

Sok esetben a mesélés folyamán nevetésbe fulladt egy-két történet.

A legtöbben pozitív szemszögből vizsgálták a témát, csak egy-két esetben volt megfigyelhető az egyes szerepek más jellegű megközelítése. Pár szó erejéig előkerült a feminizmus kérdésköre is, de mivel nem a téma fontos alapköve, így próbáltunk nem részletekbe menően belemerülni.

Minden csoporttag nagy örömmel és lelkesedéssel vett részt a közös történetmesélésben, mely által felvázoltuk a legalapvetőbb nézeteket és iránypontokat a családi szereposztásban. Nagyjából megegyezett a nézet a szülői és nagyszülői feladat felosztásról. Pár kirívó esetben volt megfigyelhető a modernebb családkép.

Sok nevetés és vidám beszélgetés keretein belül összegeztük a tanácsadás témáját. Mindenki aktívan vett részt, lelkesen mesélték a saját családjaikban tapasztalt szereposztásokat.

A feladatok felosztásának összegzése során felfedeztük a családok közötti különbségeket.

Volt, aki kissé megbotránkozott mikor hallotta egyes családoknál milyen szokások vannak, de ennek kifejezését nyugodtan tette meg. Lendületességük alapján úgy tűnik élvezték az előadást.

Nyitottan álltak a különböző nézetekhez és szívesen osztották meg saját álláspontjukat is. Elmondásuk alapján élvezték az előadást és szeretnének még ilyen.

A tanácsadáson résztvevő által megfogalmazott nézőpontja a témával kapcsolatban:

Mi nem lakunk otthon sokan, csak ketten, de még él mindegyik nagyszüleink. Apa meghalt már jó pár éve, azóta ránk maradt anyuval sok minden.

Amikor még apa élt, mindig azt mondta, hogy ne felejtsem el, hogy az előző generációnak köszönhetem azt, amim most van, és ezért hálásnak kell lennem. Hálás is vagyok, nagyon sok mindent köszönhetek nekik, kezdve az iskolától, azért a sok tárgyi dologért, amit tőlük kaptam. Ezért mindig mentünk a családdal és látogattuk a többi családtagot. Szerintem ez egy remek dolog, így marad összetartó a család.

Miután apa elment, azért kezdett nehezebb lenni. A nagyszüleim is idősek már, és az ő gondozásuk rengeteg energiát elvesz, és utána még a mi otthoni dolgainkat is meg kell csinálni. Néha már azon gondolkoztam, hogy ha együtt laknánk, sokkal könnyebb lenne, mint így hogy járkalni kell.

A tanácsadásokon sokfajta történettel megismerkedhettem. Én, mint egyke gyerek, nem éreztem hiányát annak, hogy sokan legyünk, így legalább mindig volt magamra idő, és anyáéknak is rám. Szerettem egyedül lenni, és nem cserélném el senkivel. Biztos jó, amikor nem kell lemenni a játszótérre, ha játszani akarsz, mert otthon vannak a testvéreid, de elég idegesítő is lehet, amikor mindig várni kell a másokra, vagy veszekedés van állandóan, hogy mi kié. Ezt azért nem irigyem azoktól, akik a beszélgetések alatt elmesélték milyen érzés sokakkal egy házban lenni. Nekünk mindig maradt idő mindenre, nem volt nehezebb, mert kevesen vagyunk.

Mondjuk most, hogy már csak ketten, így néha nehéz beosztani a feladatokat, hogy ne legyen belőle veszekedés. De elkezdünk egy rendszert és az egyelőre működik.

A nagyszüleimnek már javasoltam a költözést, de visszautasították. Majd később még felhozom, mert én jobban örülnék, ha közelebb lennének. Nyugodtabbak lennének mi is, és könnyebb is lenne, ha például orvoshoz kell kísérni a mamát. De sajnos ezt nem mi döntjük el, hanem ők.

Mindenesetre a tanácsadások alatt megnyugodhattam, hogy én igenis betartom édesapám tanácsát és segítem az előttem született generációt, ami jó érzés. Sok olyan történetet hallottam, ahol nem nagyon érdekelte őket, egy-egy családtag és az érzéseik, amit rossz volt hallani. Szerencsére nem ez volt az általános. Én örömmel vettem részt és örömmel beszélgettem mindenkivel.

Úgy gondolom, hogy a családnak össze kell tartania, még a nehéz időkben is, és nem szabad sose elfelejtenünk, hogy attól, hogy más értékrendet képviselünk, mert ugye nem ugyanabban a korban nőttünk fel, azért még lehet tisztelni a másikat. Mi sose vesztünk össze a nagyszüleimmel, mert nem értettünk egyet, maximum csak nevettünk egy nagyot, amiért ennyire különbözünk. Jó lenne ha minden család így gondolkodna, és megpróbálnának túllépni a saját kis önző álláspontjukon.

Nézzünk egy másik résztvevő nézőpontját:

Mi a nagy családok között is a legnagyobbak közé tartozunk. Egy lakásban él velünk papa, mama, anya, apa, én, három tesóm, a legidősebbnek a felesége, meg a gyerekek.

Nálunk mindig nagy a nyüzsgés, a hangzavar. Az ebédek és a hétvégi vacsorák mindig hatalmasak. Nincs olyan osztálytársam, akiknél vendégek nélkül tíz ember ül le egy asztalhoz enni. Én szeretek egy ekkora családban élni. Sokan panaszkodnak, hogy mennyi házi munkájuk van, amit alig bírnak megcsinálni. Nekünk úgyesen fel van osztva, hogy ki mit csinál, így maximum csak egy órát kell segíteni, a többi idő pedig a miénk.

Szeretek így élni, de azért nem egy leányálom néha. Nekem például nincs saját szobám a másik testvéremmel lakok egy szobában és nagyon zavaró, hogy úgymond nincs magánéletem. Turkál a cuccaim között és elveszi a dolgaimat. Ezt nagyon nem szeretem, és még álmodni se merek arról, hogy haza vigyek lányt, mert nem is tudnánk romantikázni otthon egy nyugodt zugban. Amikor a tanácsadásokon találkoztam olyanokkal, akik egyke gyerekek, vagy csak nagyon kevesen vannak otthon, azért sokszor elfogott az irigység, amiért nincs olyan nyugalmam, mint nekik. Viszont a gyerekkorom nem cserélném el semmi pénzért. Rengeteget játszottunk a testvéreimmel, és amikor még papa is jól volt, akkor sokat kirándultunk együtt vele, és mindig mutatott nekünk olyan dolgokat, amik érdekesek voltak. Szerintem, ha nem együtt laktunk volna nem lett volna ilyen könnyű megszervezni mindazt a sok programot, és kirándulást.

A másik hátulütő ugyebár, hogy mivel sokan vagyunk, a költségek megnőnek. De amióta a nagytestvérem is dolgozik meg a neje is, azóta könnyebb lett. De volt olyan karácsony, hogy nem került csak zokni, meg ruha a fa alá, mert másra nem futotta. Az egyke gyerekek szerintem ezért is nem tudják értékelni a játékaikat, mert állandóan újat kapnak, és nem számít, ha tönkre megy, majd lesz másik. Nekem volt egy akciófigurám, és egészen a tinédzserkoromig, úgy vigyáztam rá, mint a szemem fényére. Aztán a kistesómnak adtam.

A tanácsadásokon, amikor a generációk közötti különbségekről beszéltünk, sok mindenem meglepődtem. Én ennyire nem éreztem a távolságot, nekem sosem volt azzal gondom, hogy nem értették meg a szüleim vagy a nagyszüleim, hogy szükségem van valamire, ami a mai kor igényeihez kell. Bár nem is kértem i-phone 7-et szülinapomra. Mi mindig próbáltuk megbeszélni a gondokat, és a beszélgetéseknek hála, sose volt komoly veszekedés. Persze vita volt, az mindig van egy családban, főleg ha ennyin lakunk együtt. Mivel sokat beszélgettünk, megismertem a nagyszüleim múltját is, ami nagyszerű szerintem. Nagyon érdekes történeteket mesélt.

A tanácsadások alatt hallottam új dolgokat, de szerencsére az én családom sok mindenben segített nekem, és sok mindent meséltek, így nem voltam annyira tájékozatlan, mint amennyire hittem. De jó volt egy külsős embertől is hallani ezeket, és a sok történet, amiket meséltek a jelen lévők, illetve az előadó, megmutatta nekem, hogy szerencsés vagyok, amiért ilyen szerető családom van.

Apa - Anya szerepek

„A szerelem iskolája” című műnek célja, hogy korunk emberének a házasságban utat mutasson, segítséget nyújtson és házasesetét boldoggá tegye. A mai házasság éppoly boldog lehet, mint valaha volt, ámde ehhez korunk gyorsan elérhető örömeire és könnyen megszerezhető élvezetekre beállított emberének tudomásul kell vennie, hogy ez a boldogság senkinek sem hull mennyei mannaként az ölébe, nap mint nap meg kell küzdeni érte. Azt mondják: a szerelem vak.

Fritz Kahn szerint a házasság akkor boldog, ha férj és feleség nem vakon, hanem nagyon is látva szereti egymást.

Engedjék meg, hogy most egy kis izeltőt adjak a műből, mely tipikus eseteket vázol fel, az anyai szerepek tekintetében, az apa-gyermek kapcsolatát illetően.

Dr. Fritz Kahn: A szerelem iskolája / 340. oldal Házasság és a gyermek:

Az első terhesség: A házasság a naptárában ez a sorrend. eljegyzés, esküvő, nászút, mézeshetek, a házasság kettesben töltött első éve, terhesség, első gyermek megszületése.

Az asszony terhessége a házasság próbája.... Terhességben a fiatalasszony elveszíti jó alakját, nem érzi magát mindig kifogástalanul, kímélésre szorul. Ezen a télen nem mehetnek síelni. Takarékoskodni kell. Egész életük középpontjában a leendő gyermek kerül. Ezekben a hónapokban árulja el a férfi, hogy csak azért házasodott-e meg, hogy a nő testét élvezze, vagy hogy az élet kellemes és nehéz napjai egyaránt megossza vele.

Az asszony a férfin kívül mással is el van foglalva, másra is gondolnia kell. Megkomolyodik, anyagi problémák foglalkoztatják. Érzéseit kénytelen megosztani. Ez az időszak a házasság próbája.

A házaspárból család lesz. A gyermek megérzésével a házaspárból magasabb rendű egység lesz: a család. A közös örömhöz a gyermekneveléssel mindig együtt járó kisebb – nagyobb gondok társulnak. A gyermek nyöszörög éjszak, mert fáj a hasa, reggel sir mert éhes, nem alszik, mert most bújnak ki az első fogai, jönnek a gyermekbetegségek, le kell mondani a programokat és együtt ülni otthon. Most első ízben érzi a házaspár, hogy a házasság nem egyéni szórakozás, hanem feladatvállalás egy magasabb eszme, az emberi nem fenntartása és felemelése szolgálatában.

Az apa és a gyermek I.- Apai boldogság és az apai ösztönök kielégülése: Az újszülött és az anya kapcsolata egyértelmű. Az asszonynak az élete értelme, minden egyéb hiú öröm. A férfiakban keverednek a gyermekszerető és a gyermekgyűlölő ösztönök. A gyermekszerető ösztön készíti a férfit a faj fenntartására. A kakas kevélyen kukorékolja a világba, hogy a tyúk fájdalommal megtojta tojását –s máris ráugrik a legközelebbi tyúkra. A férfiember büszkén adja hírül a világnak, hogy fia született. Dosztojevszkij nagyobb dolognak tartotta fia megszületését, mint azt, hogy megírta a Bűn és bűnhődést. A modern házasságban, ahol erősen érvényesül a baráti kapcsolat, a gyermek megérkezése közös élmény, amely lehetőséget ad a férfinak, hogy feleségének segítsen. Ápolja a fiatal anyát, hamar megtanulja a szükséges mozdulatokat és még pelenkázza is a kisbabát, enni ad neki, hordozza, elaltatja, őrzi és mindez boldog tartalmat ad házasságuknak.

Csakhogy a férfiban gyermekszerető ösztönök mellett gyermekgúlló ösztönök is szunnyadnak.

Az apa és a gyermek II. Önzés helyett alturizmus:

Alter azt jelenti, hogy másik. Nos..most megérkezett a másik. Az önző természetű férfinak alturistává kell válnia. A férfiak fele nem azért házasodik, hogy gyermeket neveljen, hanem hogy felesége legyen. Természetesen a saját maga számára, azért, hogy nappal ellássa, éjjel szórakoztassa. Az ilyen ember számára a gyermekvállalás nem az emberi faj szolgálatában álló, elégedettséget kiváltó etikai teljesítmény, hanem az ágyban élvezett szórakozás nem kívánatos eredménye, amely bosszantja őt. Eddig az asszony az övé volt, csak az övé.Feleségül vett egy asszonyt, aki most már nem az övé. Eddig kincset ért az ágyban, most gyermekágyban fekszik. Melléhez hozzá sem szabad nyúlni. Most veszi csak észre, hogy a női mell tulajdonképpen nem is neki van kitalálva, hanem a csecsemő táplálására. Szüléskor az asszony lábán egy visszér gyulladásba jött, vigyázni kell rá. A lábbal végzett szerelmi akrobatikának egy időre befelegzett. Esetleg hozzájuk költözött valaki, hogy segítsen a feleségének, s talán nem kellemes vele együtt lakni.

Az apa és a gyermeke III. A jogok felére csökkenek, a kötelességek megkétszereződnek. Rossz anyja miatt Schopenhauer házasságellenes lett, ő tette híressé vált megállapítását, hogy a házasságban a férfi jogai felére csökkenek, kötelességei megkétszereződnek, ezzel szemben a nő jogai megkétszereződnek, kötelesség pedig fele annyi mint azelőtt. Ennek a házasságra nézve rosszindulatú mondatnak a férfira vonatkozó első fele most igazzá válok: a gyermek megérkezése miatt a férfi szabadsága megféleződik, terhei megkétszereződnek. „Milyen csúnya az ember amikor megszületik” – mondja a férfi, amikor megmutatják neki az újszülöttet.

Az anya ezt sohasem bocsátja meg neki, később majd panaszkodik: „Már a születése óta ki nem állhattad”

Az apa és a gyermeket IV. A féltékenység. A férfi rendeltetése, hogy vezessen egy közösséget és óvja őket. A férfi uralomra termett, mégpedig egyeduralomra. A legtöbb állatfajnál is meg lehet figyelni, hogy a kezdetben büszke apa hamarosan féltékennyé válik, különösen akkor, ha utódja hím. Különösen erősen jelentkezik a féltékenység, ha a fiatal anya az ügyetlen asszonyok tipikus hibájába esik.

A fiatal anya tipikus hibája I. A terhesség élményének eltúlzása: Az asszony, akinek nincs érzéke a házasság költészete iránt, vagy nem érett meg a házasságra óriási ügyet csinál a terhességből. Minduntalan az orvoshoz szalad, tucatnyi kérdést tesz fel neki, s a válaszokat olyan komolyan veszi, mintha azok isteni kinyilatkoztatások lennének. A férfi napjában többször hallja, hogy „nekem nem szabad nehezett vinnem, nem szabad hajlnom...nem szabad zsúfolt villamosra szállnom...nem szabad... nem szabad.”Egyetlen férfi sem hallgatja ezt szívesen. Anyja jut eszébe, aki öt gyermeket hordott ki és mindegyikkel az utolsó óráig dolgozott.

A fiatal anyag tipikus hibája II. Túlságosan az anyjára támaszkodik. Hogy a fiatalasszony, aki első ízben esett teherbe, az anyjára támaszkodik érthető. Csakhogy a házasságra még éretlen vagy a házasságban még gyökeret sem vert asszonyok a terhességet arra használják fel, hogy bizonyos fokig visszavonuljanak a szülői házba. Naponta hosszú telefonbeszélgetéseket folytatnak az anyjukkal, minduntalan felkeresik őt, hónapokkal előre mindenfélét bevásárolnak, összeállítják a babakelengyét, meghívják az anyjukat anélkül, hogy ezt férjükkel megbeszélték volna-, hogy

segítsen a háztartásban, hiszen mondta a doktor... és amikor a férj hazamegy, anyósát találja otthon. Ő főzte meg a vacsorát, amit most dicsérnie kell.. S a férfi borzadva gondol arra az időre, amikor majd a gyermek megszületés után anyósa fogja a házat kormányozni..

A fiatal anya tipikus hibája III. Az anyaság babafilozófiája. Az éretlen asszony számára a gyermek megérkezése olyan esemény, mintha egy élő babát kapott volna: „Milyen édes! És gyönyörű, nem? Jól fog állni neki a kék masni, amit a Mama csinált. És a gyerekkocsi! Fehér gumikerekekkel, és olyan szépen rugózik. Örülni fog neki! Ez az asszony sem a házasságra, sem az anyaságra nem érett meg. Semmit sem tud az apa féltékenységéről, a fiú gyermek Ödipusz-komplexusáról, a csecsemő szexuális kötöttségéről az anyai mellhez, a gyermek szeretetéttségéről, a fiatalkori neurózisról, nem is beszélve arról a változásról, amely ilyenkor a házasságban végbemegy, arról ugyanis, hogy az első korszak , a romantikus véget ért.

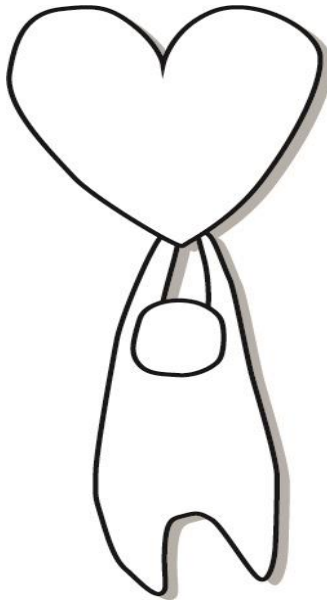
A fiatal anya tipikus hibája IV. Nagy hűhő a szülés körül. Ne viselkedjen úgy az asszony, mintha ő volna az első anya a földön. Ne felejtse el, hogy őt is az anyja szülte, azt meg a nagymama szülte, és ez így ment már ezer emberöltőn keresztül. Gondoljon arra, hogy a világon minden másodpercben több mint ezer gyermek préseli ki magát egy-egy hüvely nyílásán, és hogy olyan fejlett világban él, amikor a szülő nő tizedannyit szenved mint régebben, és közben legfeljebb ezred annyi veszélynek van kitéve. A csecsemő gondozásából ne csináljon cirkuszt, és ne védje gyermekét férjétől és egész környezetétől, mintha csupa gyermekgyilkos volna körülötte.

A fiatal anya tipikus hibája V. Az anyai szeretet eltúlzása: Annyi szeretettel vegyük körül a a gyermeket, amennyire annak szüksége van. Nem az a jobb anya, aki több szeretettel gondol gyermekére, hanem az, aki a szeretetből adja neki, amire annak szüksége van. Minden embernek, csecsemőnek éppúgy mint a felnőtteknek szüksége van néha egyedüllétre. A gyermeknek nyugalom kell, nemcsak a nyugodt emésztéshez és alváshoz, hanem ahhoz is, hogy agya idegsejtjei fejlődhessenek. Az izgalom a társaság idegszárait ingerületbe hozza, érzékszereit, mirigyeit működésre készíti, fogyasztja energiáját. Az anyai szeretetből, az apai büszkeségből és a rokonok csodálatából is megárt a sok. Bár ő a szépség és az okosság megtestesülése, mégis pihennie is kell. Nem teszt jól gyermekével az az anya, aki szépen felöltöztetve látogatásból látogatásban viszi gyermekét.

A fiatal anya tipikus hibája V. Az apa trónfosztása: Amilyen gátlástalanul csüngött a férfin az eljegyzés és a mézes hetek idején, elfeledve és elárulva mindent maga körül, most ugyanúgy elfelejti, hogy férje van, és csecsemőjét imádja bálványként. Egész álló nap minden a gyerek körül forog...” Fel kell venni a gyermeket.. tisztába kell tenni... meg kell fürdetni...ki kell vinni a levegőre...A gyerek...a gyerek...a gyerek...” De hol marad az apa? Ha szerencsétlenségére az apa egy ilyen gyermek örületben szenvedő anyát választott feleségül, alaposan kijut neki. Korán reggel jelentkezhet a gyermek öfelsége legalázatosabb szolgálatára.... Ez házasságtörés.. A nők többsége nem felnőtt férfival, hanem a gyermekkel csalja meg az urát. A férj szeme láttára, a látszólag boldogságtól napsugaras családi otthon fedele alatt házasságtörő viszonyban él az újszülöttel. A munkából hazatérő férj csendháborítónak minősül. Felesége nem várja kitárt karokkal az ajtóban,

hanem csak kikiabál a fürdőszobából: „ Ne gyere be, a gyereket fürdetem..” Az apa mégis bemegy: „Észnél vagy? Halálra fázik a gyerek.

A fiatal anya tipikus hibája VI. „ Az én gyermekem” Ne gondolj gyermekedre úgy, mintha saját tulajdonod lenne, nem mondd, hogy az „ én gyermekem”, hanem a „mi gyerekünk” . Sohase mondd a férjednek, hogy „ez nem való a gyermeknek”, vagy „ne nyújt a gyermekemhez”! Ha mint anya érzelmileg közelebb állsz a gyermekedhez, és neveléséből is nagyobb rész jut rád, mégsem lesz soha a **te** gyermeked. A házasságban egyszerűen nincs enyém és tiéd, csak miénk van. És különösen érvényes ez a gyerekekre, akit együtt nemzettek, aki tulajdonságai felét tőled, felét férjedtől örökölte, és aki törvényesen is férjed nevét viseli.



A tanácsadások alkalmával az anyai és az apai szerepeket részleteztük ki alaposabban. Milyen feladatai vannak a szülőknek külön-külön és együttesen is. Ki milyen helyet képvisel a családban.

A hallgató csoporttagok örömmel vágtak a feladatba, hogy szedjük össze az egyes szerepek feladatköreit. Itt-ott kisebb vita alakult ki azt illetően milyen kötelességei vannak egy édesanyának vagy édesapának. Nem mindenki értett egyet a csoportban az alapvető sztereotípiákkal, de nyitottan hallgatták a másik nézőpontját is. A saját családjukban érzékelhető példákon keresztül levezetett történetekben meséltek az otthoni körülményekről. Az esetleges különbségek okozta feszültség nem volt tartós, a legtöbb esetben kisebb nevetéssel oldottuk a frusztrációt.

Többen mesélték el az otthon és más forrásokból látott példákat és előszeretettel összegezték az ismereteiket. A nem egyértelműen bekegyszerítendő szerepek esetén nyitottak voltak a különböző variánsok meglátására. Az apai szerepeket sokkal kevésbé ismerték, mint az anyai szerepeket, de nem zárkóztak el annak részletes megismerése elől sem. Meglátásuk szerint nem lehet beszorítani éles keretek közé a téma részeit, nagyobb az átfedés, mint elsőre látszik.

Egyes részleteknél előfordult nézeteltérés a szerepeket illetően, ki kellett térni a szokások és hagyományok különbségeinek elfogadására. A csoporttagok örömteli pillanatokot szereztek egymásnak és maguknak is a saját történeteik elmesélésével és többen is jelezték az elképzelésüket, hogy ők miként cselekednének.

Mindenki örömmel mesélt az otthoni körülményekről és a véleményeikre alapozott nézőpontokról. Lelkesedésüket nem vette el a családalapítástól egyik olyan feladat sem, amelyeket felsoroltunk és úgy vélték alkalmasak lennének a szülői feladatkörök betöltésére. Aktív párbeszédekkel tűzdelt tanácsadásokban volt részük, amihez nagyban hozzájárult a vicces történetek sorozata, melyeket az otthoni életükből hoztak.

Összesítve a résztvevők lelkesek maradtak a tanácsadás végéig és aktívan részt kívántak venni a beszélgetések alatt. A csoport hangulata felhőtlen és felemelkedett volt ennek a témának az átbeszélése során.

Eme tanácsadás alkalmával derűs és boldog arcok jellemezték a csoport tagjait. Élvezték a téma feldolgozást, és várják a továbbiakat.

A tanácsadáson résztvevő által megfogalmazott nézőpontja a témával kapcsolatban:

Anyával, apával és három testvéremmel élünk otthon. Apa sokszor volt távol, mert másik településen dolgozott, anya viszont otthon volt velünk. Mikor kicsi voltam anya foglalkozott inkább velünk, apának mindig volt valami dolga és volt, hogy csak vacsoránál találkoztam vele. Sokszor volt türelmetlen és sokkal szigorúbb volt, mint anya. Előfordult, hogy kiabált, ideges volt, ilyenkor mindig anya nyugtatta, de ritkán járt sikerrel. Két dolog volt, ami meg tudta nyugtatni apát, az egyik a tévé nézés a másik meg a barátai. Mikor rossz hangulatban volt, sokszor megjelentek a barátai. Sokat beszélgettek, nevettek, viccelődtek és furcsa volt nekem mindig, hogy velünk sosem csinál ilyet. Mikor volt valami családi program, akkor csendes volt, kimért, unott és mindig sietett volna tovább. Olyan érzésem volt, mintha nem is akarna velünk lenni, csak kényszerből jönne el velünk. Sajnos ez valamennyire igaz is, mert anyával veszekedtek is ezzel kapcsolatban. Nem akartam rá hasonlítani. Anyát sokkal jobban szerettük. Csak a legkisebb testvérem szerette igazán apát, de ő még kicsi volt. Vele nem veszekedett. Majd lassan apa elkezdett megváltozni. A barátai elköltöztek és egyre kevesebbet tudott velük találkozni. Munkahelyet váltott és már annyira nem volt ideges. Anya is elkezdett dolgozni, hogy idősebbek lettünk. Kevesebb ideig volt otthon, viszont apa többet tudott velünk lenni. Azaz a tévével. Mikor otthon volt sem foglalkozott úgy velünk, mint ahogy anya csinálta, csak meg tudott nézni még egy részt a kedvenc csatornáján. Ezt is veszekedés követte. Anya mikor haza jött fáradtan egy kimerítő nap után, akkor kezdett el főzni, mosni, takarítani, mert apa azt mondta, hogy azaz ő dolga. Anya kérte, hogy segítsen,

de azt mondta apa, hogy övé a kert meg az udvar, ő azt rakja rendbe, anyáé meg a ház. Ha ez anyának nem tetszik, nyugodtan kimehet havat lapátolni, vagy kertet ásni. Ez a felfogás nekem sosem tetszett. Nekünk mind a két helyen segíteni kellett, mindegy, hogy tél volt-e vagy nyár. Hétvégén takarítani segítettünk anyának, aztán meg ki kellett mennünk a kertbe apának segíteni. Mi meg tudtuk csinálni mind a kettőt és nem értem, hogy anya és apa miért határolódtak el ennyire szigorúan. Az előadások alatt sokszor volt szó az anya apa szerepekről. Nagyon hasznosak voltak az információk, mert nem csak a saját tapasztalataimra tudok támaszkodni, hanem a kapott tudást is fel tudom használni, ha majd nekem lesz gyerekem. Én segíteni fogok a feleségemnek, nem hagyom magára a házi munkában. De én annyira nem is ragaszkodom kertés házhoz, tehát több idő is fel fog szabadulni, ha nem kell az egész nyár alatt minden másnap a kertet gondozni esténként. Ha ketten meg tudjuk oldani közösen a feladatokat, akkor mind a kettőnknek több időnk szabadul fel. Fontosnak tartom, hogy segítsen egy pár egymáson, mert úgy fog a család igazán jó irányba fejlődni.

Nézzünk egy másik résztvevő nézőpontját:

Az én szüleim elváltak míg kicsi voltam. Nem is igazán emlékszem, hogy mik azok a dolgok amiket csináltak. Talán egy kirándulásra emlékszem egy állatkertbe, de ott sem az maradt meg, hogy anya és apa hogy viselkedtek, hanem, hogy miket néztünk meg. Én anyával maradtam, de apához is sűrűn jártam. Anya eladta a házat és egy kisebbbe költöztünk. Apa albérletbe költözött és ott él még mindig.

Anya igyekezett mindent megcsinálni, amit kell. Tanult velem, megcsinálta a házi munkát, dolgozott. Sok iskolatársamnál láttam, hogy ők a szüleikkel mennek valahova, családi programjuk van, de nálunk ez nem volt meg. Mind a kettő szülőmnél azt láttam, hogy igyekeznek gondoskodni rólam. Nem éreztem, hogy egyiküknek nem kellek, hogy csak teher lennék és ezért nem is értettem, hogy miért nem maradhattak volna együtt. Mikor megkérdeztem őket, azt mondták, hogy már nem szeretik úgy egymást és nem érezték jól magukat a másik mellett. Az igazi gondok csak ezután kezdődtek. Anya egyszer haza jött és bemutatott nekem egy férfit aki néhány hétre rá oda költözött hozzánk. Nekem nem tetszett az ötlet és kértem anyát, hogy ne lakjon nálunk, de ő győzködött arról, hogy jobb lesz így mind kettőnknek. Nem lett jobb. Anya egyre inkább elhanyagolta az otthoni feladatokat és rám bízta, hogy csináljam meg ezt meg azt. Ő meg a barátjával elment kirándulni motoron vagy három napig. Utólagosan ha bele gondolok az én lázadásom volt, hogy nem végeztem el a feladatokat, de tudatni akartam anyával, hogy ez nincs jól. Nem csak azért, mert lelép otthonról és semmivel nem foglalkozik, hanem a barátja is elkezdett utasítgatni, mintha csak az apám lenne. Ezek után költöztem át apuhoz. Szívesen fogadott és nem bánta, ha ott leszek nála. Kedves volt velem, törődő volt, ugyan úgy mint azelőtt, csak most a hét minden napján. Nagyon jól éreztem magam vele. Voltak közös programok, segített tanulni, kaptam rendszeresen zsebpénzt, úgy éreztem, hogy az apukám akit elveszítettem valójában nem is veszítettem el, csak elköltözött. Anyáról már ez nem volt elmondható. Volt, hogy fel sem hívott egy hétig. Nem volt kíváncsi rám. Élte az életét, mint egy tinédzser, akinek nincsen semmi gondja. Majd a pasija szakított vele és sírva kérte, hogy menjek haza. Elmondta, hogy mennyire megbánta a dolgot és, hogy

költözzek vissza, hogy jóvátegye. Megbeszéltem apával és ő is azt mondta, hogy legyek anya mellett, hogy segítsék neki. Körülbelül kettő hónapig tényleg úgy éreztem, hogy anyát kicserélték. Olyan volt mint régen. Majd bemutatott egy másik férfit. Igaz, ő nem volt világgáró, de olyan szokásai voltak, amiket nem lehetett megváltoztatni. Szabályokat hozott, szigorú volt, megtiltott rengeteg dolgot mondván, embert akar belőlem faragni. Hát én nem kértem ebből a faragásból. Visszapakoltam apuhoz. Láttam anyun, hogy nem tud dönteni. Ő jól érezte magát a férfi mellett, de én nem. Elfogadta, hogy nem akarok velük egy lakásban élni és ami furcsa volt, hogy annyira nem is ellenkezett, mikor kijelentettem, hogy elmegyek megint. Azóta apuval élek. Anyával és az aktuális partnerével csak ritkán találkozok, akkor is egy kávéra.

A tanácsadások előtt nekem egy elég rossz anya és egy jó apa szerep volt a fejembe. Tudtam, hogy milyen anya nem akarok lenni és azt is tudtam, hogy a gyerekeimnek milyen apát szeretnék, ha egyszer aktuális lesz a dolog. De megtanultam, hogy ennyire nem egyszerű. Sok segítséget kaptam, hogy tisztán lássak, a szerepekkel kapcsolatban. Tudom, hogy egy család nem fehér és fekete és hogy első soron párt kell találnom magamnak, akiből később apa, belőlem pedig anya lesz. Az én szüleim nem tudták megoldani a problémáikat. Utólag, hogy megkérdeztem, nem is nagyon dolgoztak rajtuk. Csak hagyták, hogy minden lassan elmúljon, mert apa nyugalomra, anya pedig izgalomra vágyott. A tanácsadások hozzá segítettek ahhoz, hogy tisztán lássam, milyen beállítottságú férfit keressek magam mellé, aki ha készen áll, felveheti az apa szerepet.

Családi, párkapcsolati mediáció szülők között

A mediáció alkalmával egy konfliktusmegelőző, problémakezelő beszélgetés zajlik le az érintett személyek között, ami által a résztvevők meghallgathatják a másik oldal véleményét, elmondhatják saját nézőpontjukat és mind ehhez, egy harmadik fél (mediátor) segítségét kapják meg. Kompromisszumkereső és békítő jellegű privát társalgás, amelynek célja, hogy segítse a feleket egy kölcsönösen elfogadható egyezség létrehozásában.

A mediációk alatt különböző esetekkel találkoztunk, néhányat bemutatunk önöknek:

- Az édesapa és leánya közötti érzelm kifejezési nehézségekkel találkoztunk. Mindkét fél elmondhatta a nézőpontját és megpróbálták a lehetőségeikhez mérten más hozzáállással kezelni ezt a problémát. A beszélgetés őszintesége, már előrehaladás egy ilyen konfliktus esetében, ami megfigyelhető is volt az adott szituációban. A türelem, mint fontos tényező bármilyen emberi kapcsolatban, még fejlesztésre szorul, de mind a ketten készen állnak egy másfajta életre.
- A nevelőszülő és a gondozott leány közötti viselkedés félreértelmezést kezeltünk. A különböző korból és korszak szerinti neveltetésből adódóan, a konfliktus elkerülése szinte lehetetlen, de a mai napon megismerhették annak a lehetőségeit, hogy miként lehet nyugodtan és komolyabb veszekedés nélkül kifejezniük a nézeteiket.

- A családból kikerülő testvér okozta feszültség megoldásán dolgoztunk. Egy ilyen eset minden családban okozhat vitákat. Megpróbáltunk a közvetítői szereppel segítséget nyújtani, hogy az egyes családtagok érzelmeiket ki tudják fejezni és hangot adhassanak az esetleges nézeteltéréseik okának. A szülői nyitottság és megértés ebben a szituációban nagyon fontos, ezáltal jobban megismerhetik gyermeküket és tetteik érzelmi okozóját. A gyermeknek fontos megtanítani az őszinteségre alapuló beszélgetéseket, amely segítheti őket a családi élet és hozzáállás megértéséhez.

- A nevelőszülő és nevelt gyermek közötti, új szituáció miatt kialakult problémákat beszéltük meg. Egy gyermek, főleg egy serdülő kori leány új családba való kerülése alkalmával sok olyan probléma lehet, amelyet sem a szülő sem a gyerek nem tud értelmezni, így az konfliktusokat és félreértéseket szülhet. Az elfogadás és alkalmazkodás megértése és alkalmazása mérföldkő lehet egy ilyen családi krízis kezelésében.

- Az édesanya és fia közötti nézeteltérés kezelésében nyújtottunk támaszt. A konfliktus okának és megoldási lehetőségeinek megvitatása után mind a két fél próbálkozott más nézőpontot is szem előtt tartani. A nézeteltérés gyökerének felfedezése folyamán érzelmek felszínre kerülése volt megfigyelhető, és pozitív tendenciát mutatott a beszélgetés további részében. Az érzelmi megnyílás segíti a szülő-gyermeki őszinte kapcsolatot valamint hozzájárul, hogy csökkentse a családon belüli kirekesztődés veszélyét.

- A fogyatékkal született gyermek okozta két szülő közötti feszültséget kívántuk leredukálni. A nyitott problémakezeléssel hatalmas lépéseket lehet előre tenni, ami elősegíti mindkét fél és a gyermek lelki egyensúlyának fenntartását egyaránt. A büntudat és felelősségérzet súlya alatt sok esetben összerokkanhatnak a szülők, de nyitott és elfogadó hozzáállással ezt a problémát is kezelni lehet. A szeretet és összetartás fontossága mellett az észszerűség határain belül való mozgás kereteit is lefektettük.
- Két édesanya közötti feszültséget kezeltünk. Mivel a gyermekeik között barátság van, így megpróbáltuk erősíteni bennük az egymást való segítség fontosságát. Rengeteg fiatal veszti el a barátait a szülei között felmerülő probléma hatására, így a mai mediáció alkalmával a gyermekek érdekeit kívántuk előtérbe helyezni. A szülői nyitottság és egymás felé irányuló őszinteség, valamint a gyermekeik tisztelete együttesen alkothatnak egy utat a megoldás felé.
- Két édesanya közti vitát próbáltunk meg kezelni. A beszélgetés alkalmával a barátságukra helyeztük a hangsúlyt. A gyermekek szülei közti jó viszony alapfeltétele a megfelelő szülői munkaközösség kialakításának, bár sokszor a különböző társadalmi rétegben való nevelkedés rossz hatással lehet az ilyen kapcsolatokra. A szülők élvezték a beszélgetést és nyitottan kezelték a kérdést, aminek a hatása nemsokára érezhető is lesz.

Összegzés

Egy társadalmi szervezet életében kiváló lehetőség, ha alkalma nyílik arra, hogy kézikönyvet készíthet.

Nekünk ez megadatott, a pályázatnak köszönhetően elkészült az első kézikönyv, mely nagy örömmel és büszkeséggel tölt el bennünket.

A pályázat lehetőséget teremtett arra is, hogy a célcsoport tanácsadásokon, mediációkon vegyen részt, nagy volt az izgalom a programok iránt, melyet óriási érdeklődés övezett.

A célcsoport aktivitása, nyitottsága igazolta számunkra a pályázat fontosságát, jelentőségét.

A program során a tudatos gyermekvállalásról kaphattak a fiatalok hasznos információkat, teljes rálátást a gyermekvállalás csodás érzésére. Bemutatásra került, hogy a családalapítás után egy másik "dimenzióban", másik értelmezésben hogyan lehet teljes életet élni.

A témák bemutatását követően a fiatalok nézőpontját olvashatja a kedves olvasó. Az interjúra felkérés nagy megtiszteltetést jelentett a célcsoport számára, melyet izgatottság és büszkeség követett. Mindenki szerette volna megosztani a saját álláspontját a kedves olvasóval.

Mérhetetlen büszkeség tölt el bennünket, hogy a fogyatékos fiatalok önrendelkezését tiszteletben tartva, lehetőséget tudunk teremteni a véleményük nyilvánításának.

A program bonyolítása során tapasztalható az intézmény dolgozóinak a nyitottsága, tenni akarása, melyet, hálás szívvel köszönök. Kívánom a kedves munkatársaimnak, hogy a jövőben is az alázatos, példaértékű, áldozatos munka vezérelje őket!

Tartalomjegyzék

Köszöntő.....	3.oldal
Egyesület bemutatása.....	5.oldal
Projekt konkrét célcsoportjának bemutatása.....	9.oldal
Szocializáció, kapcsolatok, életformák.....	14.oldal
❖ Szülők és gyermekek.....	14.oldal
❖ Fogyatékossággal élő gyermekek és szülők.....	17.oldal
❖ Nevelőszülői rendszer.....	20.oldal
Az egyesület célja a projekt megvalósításával...22.oldal	
Gyermekvállalásra nevelés tanácsadás.....	24.oldal
Gyermek vállalás motivációs kérdései.....	26.oldal
Felelősség vállalás, vagy kibúvás a felelősségvállalás alól.....	39.oldal
Áldozatvállalás és új örömforrás.....	51.oldal
Gyermekvállalás: első lépés az elszegényedés felé?.....	60.oldal
Gyermekvállalás és munkahely.....	75.oldal
Anyagi ösztönzők.....	85.oldal
Családi szerepek–több generáció.....	96.oldal
Apa – anya szerepek.....	105.oldal
Családi, párkapcsolati mediáció szülők között.	118.oldal
Összegzés.....	121.oldal

Felhasznált irodalom:

- ❖ URL:<http://www.lib.pte.hu/en/debreceni-egyetem-elektronikus-archivum-dea>, Pitz, Judit
Gyermekvállalási hajlandóság Magyarországon
- ❖ URL:[http://www.e-nepujstag.ro/op/article/csalad-felelőssége-felelősségvállalás-családban](http://www.e-nepujstag.ro/op/article/csalad-felelossége-felelősségvállalás-családban)
Kovács Réka Rozália pszichológus, pár- és családterapeuta - Pár- és családterápiás sorozat.
2013. április 24
- ❖ URL:<https://www.babanet.hu/gyermekvallalas/csaladtervezes/tudd-meg-hogy-keszen-allsz-e-a-gyerekvallalasra-humoros-teszt-leendo-anyaknak-es-apaknak/>
- ❖ URL:<https://babafalva.hu/> 2014.10.30
- ❖ URL:<https://kiszamolok.hu/a-gyerekvallalaspenezugyi-oldala/>
- ❖ URL:<https://www.babanet.hu/>
- ❖ URL:<http://www.csaladtamogatasok.hu/dr-aukszi-tamas/>
- ❖ URL:<https://babafalva.hu/> 2012.07.02.
- ❖ Dr. Fritz Kahn: A szerelem iskolája - Medicina Könyvkiadó, Budapest 1984.